

Edesche verlustingen, of geestelijcke gezangen en lof-zangen op verscheyden voorvallen en gelegtheden

<https://hdl.handle.net/1874/35389>

EDESCHE
VERLUSTINGEN,

Of Geestelycke
GEZANGEN en LOF-ZANGEN,

Op
Verscheyden Voorvallen en Gelegent-
heden t'zaamen gesteldt, en ten dienst der
Zang-lievende in 't licht gebracht,

DOOR
JOANNES CLOECK,

Herder der Gemeente Christi tot EDE.

Tot UTRECHT,

By WILLEM CLERCK, Boeck-
drucker en Boeck-verkoper op de Neude, in
Kintjens-Haven. ANNO 1677.

1 Kon. 4. 32. Salomon maackte duysent en vijf Liederen.

Pf. 119. 54. Uwe Insettinge zijn mijne Gezangen geweest ter plaatse mijner vreemdelinckschap.

1 Cor. 14. 26. Heeft ymandt van u een Psalm, heeft hy een Lere &c. laat alle dingen geschieden tot stichtinge.

Col. 3. 16. Leert en vermaant malkanderen, met Psalmen, en Lof-zangen, en Geestelijke Liederen, zingende den Here met aangenaamheit in uwe herten.

Apoc. 14. 3. En zy zongen een nieuw Gezang voor den Troon, en voor de vier Dieren, en voor de Ouderlingen, en niemant kon dat Gezang leeren, dan de hondert en vier en veertig duysendt, die van de Aarde gekoft waren.

Jes. 42. 10. Zinget den Here een nieuw Liedt.

Pf. 81. 2, en 4. Zinger vrolijk Godt onse sterckte, &c. want dat is een Insettinge in Israel, en een Recht van de Godt Jacobs.

Math. 21. 9. De Schare zong het Hofanna.

Eph. 5. 18. 19. En wordt niet droncken in Wijn waar in overdaat is, maar wordt vervult met den Geest, spreekende onder malkanderen, met Psalmen, en Lof-zangen, en Geestelijke Liedekens, zingende en Psalmende den Here in uwe herte.

OP - D R A C H T

Aan die

Hoog-Edel-geborene en Godtvruchtige
V R O U W E,

V R O U W J O A N N A

MARGARETA van ARHEM,

Geboren van Arnhem,

Vrouwe tot den Roosendaal en
Harsseloo.

Hoog-Edel-geborene Vrouwe,

Et was niet reden-loos, dat voormaals een uytstekent Godts-geleerde wenschte, dat alle die gene die de Heere in dese Werelt tot grootheit van Staat gelieft te verheffen, en met een over-edele Geboorte te bekroonen: zig gedurig moghten erinneren het zeggen van dien grooten Apostel der Heydenen, 1. Cor. 1. 26. dat de Heere niet vele Grooten, niet vele Machtige, niet vele Edele uytverkoren heeft. Buchananus Meester van den Coninck Jacobus, ter opvoedinge der zelve verordent, liggende onder het geweldt van een doodelijckē

O P - D R A C H T.

delijcke ziekte, verzocht van een van des Conincks Raaden, die van den Coninck tot hem gefonden was om naa zijn gezondheid te vernemen, dat hy den Coninck zijnen 't wegen zeggen zoud dat hy ging naa een plaats daar weynig Coningen quaamen. Van Israels Edele wordt gewaaght, dat zy haren hals niet brachten ten dienst des Heeren. *Neh. 3. 5.* Ick zal gaan tot de Groote zeght Jeremias, maar die hadden het jock des Heeren verbroocken. *Fer. 5. 5.* Vermits de luyfter van de grootsheyt dezer Wereldt gedurig in haare oogen schittert, en de Prince deser eeuwe alle de Coninckrijcken deses Wereldts haar zoo smaackelijck aanbiedt, indien zy nedervallende hem willen aanbid- den, (daar het verdorven hert des Menschen steeds na hunckert:) vermits zy zoo veel gelegentheden hebben ten quade, zulcke stercke besoeckingen, (gelijck de hoogste Boomen de Storm-winden 't meest onderhevig zijn,) wat isser niet een kragt en sterckte van genaden van nooden om die alle te booven te geraacken? niet yreemt dat het den rijcken zoo zwaar valdt in het Coninckrijk der Hemelen in te gaan! *Mat. 19. 23.* O wat valdt het moeyelijck een vollen Beecker zonder plengen te draghen! En wat is het niet een sware zaack een hemelsch hert te hebben in aardtsche voorspoet? van Godt verheven zijnde echter een hert te hebben dat niet verheven is, nog oogen die niet en zijn na hoghe dingen als dat van David was. *Pf. 131. 2.* En in een overstrominge van alle onder-aardtsche zegeningen zijn herte daar van gespeent te houden als een gespeent kindt? en zoo in de Wereldt boven de

O P - D R A C H T.

Wereldt te leven? Hierom ziet men veeltijts dat menschen van dien rang gelijk de vetste gronden het meeste onkruyt voortbrengen. Hoghe plaatsen en tijdelijke geluckzaligheden vervoeren haar ten meesten deel in zodanigen waan en hooghmoedt des Geests, dat zy zig niet buygen konnen na de eenvoudigheid des Euangeliums, en heylige singulariteit eens Christens, jaa dat zy wel zouden zeggen (zoo niet met den monde) noghtans in hare herten, (waar van zy uytdruckselen vertoonen in haar leven) wie is de Heere dat ick hem zoude dienen? *Exod. 5. 2*; zijnde te hoog om zig zoo laag als onder des Heeren gezegende Wetten te buygen. Waar wordt het leven der Atheïsten (bestaande in laat ons eten en drincken morghen sterven wy,) levendiger verbeelt, en die maximen van dien Brassert in zig dagelijks kostelijk te kleden, en zig zelven feestelijk te tracteren nauwpuntiger nagebotst als veeltijts onder de zelve? en dat zelfs in zodanige tijden wanneer ons Godt roept tot rouwklaagh en geweën, en tot omgordinge eenes sacks. Waar vindt men meerder verspilling van dien kostelijken tijt in ledigheid, onnodige Zaletten, en geveinsde Complementen, waar van Salomon zeght als hy met zijn stemme smeectt geloost hem niet, *Spr. 26. 25*. als even onder de zelve? Hele uen kan men onvermoedelijk daar in besteden, 't prachtige optoyen des lichaams; maar nauwlixs een uertjen afbrecken om die te besteden tot een nauwkeurig onderzoek van ons hert en wegghen, in hert-breeckende beweninge van onseygene en des Landts overstromende zonde, in heylige

O P - D R A C H T.

Meditatien, onderzoek van Godts Woordt, zingen van Psalmen, en ernstige gedachten der ewicheit. En dat het voornaamste is dat gemeenlijk lieden van Staat en die haar zelve met die bedrieghelijcke en ziel-verdervende gedachten voeden, dat de Godtsalicheit met Grootheit niet compatibel en is, en de Godtsdienstigheid den luyster van hare Grootheit beneemt, daar zy den rechten glans en vernis aan de zelve geeft. Salvianus klaaghde in zijnen tijt, indien ymandt der Edele tot Godt bekeert wordt, terstondt verliest hy de eere van zijn Adeldom, en zoo waanen zy genoodtsaackt te zijn om quaad te wezen, op dat zy niet in verachtinge geraacken. En helaas! hoe gemeen zijn die gedachten by de Grooten van onze tijt, dat het alleen voor geringe menschen is Godts-dienstig te zijn, gelijk die wereltsche Michol David daar over bespottede, keurende het beneden zijn Hoogheit te zijn met zijn Dienstknechten en Dienstmaachden voor de Arcke des Heeren godtsdienstelijck te huppelen, *2 Sam. 6. 20.* Daar in der daat den mensch niet verachter maackt, als d'ongodtsdiensticheit en godtloosheit, verdovende den luyster van alle hare aensienlijckheit, *Pf. 15. 3.* De ziele van een godtloose (al was het van een Coninck) is weynigh weerd, *Spr. 10. 20.* Hoewel van adelijcken bloede afkomstigh, Godt de Here achtse niet meer dan de Kinderen der Mooren, *Amos 9. 7.* Daarom wordense vergelecken by schuym, *Ezech. 22. 19.* kaf, *Mat. 3. 12.* by Honden en Zwijnen, *Matth. 3. 12.* by Slangen en Adders, *Mat. 23. 33.* Luther spreeckende eens van den Turcken

sen

O P - D R A C H T.

fen Keyfer en zijn Rijck, zeyde daar van, het is maar een brock die Godt dien grooten Hondt toewerpt. En voorwaar, wat zijn alle aardtsche heerlijkheden zonder godtzalicheit? maar ydele droomen, nachtschaduwen, fantasien, *Act. 25. 13.* windige nieten, waar mede de Heere zelfs de smoodtste deughnieten begifticht. Het was beter voor haar gewoont te hebben in een Spelonck dan in een Hof, van deur tot deur haar Broodt bedelende gezocht te hebben, dan volle Beeckers en Tafelen godtloos zijnde genooten te hebben, dewijle zy de grootste reeckening te verwachten hebben, want dien veel heeft van dien zal veel ge-eist worden, *Luc. 12. 48.* Philippus de derde, Coninck van Spanjen, een man die anderzins onberispelijk ten aansien van uytwendighe zonden geleest hadt, zijnde in doodts nooden, overpeinsende die groote reeckeninge die hem stondt te geven, brack uyt in dese ziel-roerende klachte, agh dat ick die Jaaren die ick in het Regeren doorgebracht heb, als een besonder Perzoon geleest had! hoe gerust zoud ick dan sterven! hoe vrymoedig zoud ick dan gaan tot den Troon Godts! wat nutticheit heb ick nu van all' de heerlickheit des wereldts, als dat ick daar door nu meer benauwdt en gepraamt word' in mijn doot? En zeeckerlijck, hoe hoogher wy in den stoel der eere hier op der Aarde verheven zijn, indien wy godtloos geleest hebben: het zijn woorden aller opmerckinge weerdig die wy vinden, *Apoc. 18. 17.* daar Joannes hoorde een stemme uyt den Hemel van Babylon, zeggende, zoo veel als zy haar zelfs verheerlijckt heeft en

O P - D R A C H T.

weelde gehadt, zoo grooten pyniging en rouwe doet haar aan.

Aan de and're zijde, iser niets dat den Mensch meer veredelt en verheerlijckt als de heyligheit, zy is een straal van de Here der heerlijkheit, die wordt gezeydt verheerlijckt in heyligheit, *Exod. 15. 11.* de eygene Print en beeltenisse Godts, hoe meerder wy die deelachtich zijn, hoe dat wy oock meerder verheerlijckt zijn, de Here woude haar maacken boven alle Volckeren, haar hoog setten, tot lof, tot een name en tot heerlijkheit, en waar door? op dat ghy een heylig Volck zijt den Here, *Dent. 26. 19.* O! de Heylige dat zijn de heerlijcke op der Aarde, die kostelijcke kinderen Sions tegen sijn Goudt op te wegen, *Klaachl. 4. 2.* hebbende zulcke kostelijcke en dierbare genade, *2. Pet. 1. 1.* kostelijker dan sijn Goudt, en al wat men wenschen mag is daar by niet te vergelijken, *Spr. 3. 15.* En daarom geeft de Here de rechte aestimaetuer van alle heerlijkheit zulcken hoogachtinge van haar, van doen af zijt ghy kostelijck geweest en verheerlijckt in mijne oogen, *Jes. 43. 4.* Jezus het afschijnfel van Godts heerlijkheit, kendtze in zulcken weerde, dat hy zig niet en schaamt haren Broeder genaamt te worden, *Hebr. 2. 11.* De Engelen die gezegende en verheerlijckte Geesten, bieden zig aan tot hare Trauwanten en Dienstknechten, *Hebr. 1. ult.* Lutherus kon meer heerlijkheits zien in den plompsten Boer, den Here vresende, dan in Alexander of den grootsten Monarch van de Wereldt godtloos zijnde. De Keyzer Theodozius schattede zig meer verheerlijckt

O P - D R A C H T.

lijckt te zijn dat hy was een Lidt van de Kerck als het Hoofd van een geheel Coninckrijk.

Ick ben verzeekert U Hoogh Ed. mede van dien selven imborst en gevoelen te zijn. De Here heeft deftige Juwelen aan uwe aartsche Kroon gehangen, U Hoogh Ed. gezegent met een zeer al-oude en voortreffelijke Afkomst, verrijckt met uytmuntende Goederen, maar ick weet dat U Hoogh Ed. zig met deze dingen niet laat af-setten, gelijk eens Luther in zijn Gebedt tot Godt zeyde, als hem den Hartog van Saxen met enige duysenden begiftight hadt. O! wat is het heerlijk als die gene die het Bloedt der Edele door hare Aderen lopende hebben, gelijk U Hoogh Ed. een hooger Geboorte kunnen opreckenen, en niet uyt den bloede en wille des Vleesch nog uyt den wille des Mans, maar uyt Godt geboren zijn! en niet alleen kunnen vertonen van een over-oude Stamme gesprooten te zijn, maar oock met U Hoogh Ed. kunnen reekenen een Afkomst van dien Ouden van daghen! en zoo met die van Berëen recht Edel te zijn, vertoonende in hare Christelijke Wapenen de Leeuw, verbeeldende hare Christelijke moedicheit, *Spr. 28. 1.* de Duyf, verbeeldende hare onnoselheit, *Mat. 10. 16.* de Slange, verbeeldende hare voorlichtigheit. *Mat. 10. 16.* een Schaaap verbeeldende hare sachtmoedige lijtsaamheit, *Joh. 10. 16.* De Here heeft u verrijckt met het geen kostelijker is dan sijn Goudt, begenadight met een levendig geloof, grondige kennisse van de verborgentheden des Hemels, en met een nedrigen en ootmoedigen Geest. O wat is het een gesegende

con-

conjunctie als men zoo Grootheit en Nedricheit ziet
 zaamen gepaart! en men zig weet te voegen by den
 nedrigen en die van minder staat in den weg van
 zijnen Godt te verheerlijcken! en zoo in zijn Hoogh-
 heit de grondt-deucht van nedricheit laat uytblin-
 ken, gelijk hy die in het hoge en het verhevene zij-
 nen zetel heeft, nochtans woont by die gene die
 nedrig en ootmoedig van herten is. O! wat is het
 Godt verheerlijkendt als de Tabernaculen der
 Grooten zijn Tempelen Godts, ware Bethels gelijk
 het uwe, daar de Here woont door Gebeden, dage-
 lijcks lezen van Godts Woordt, en andere Ziel-
 stichtende oeffeningen! Ick zouw van U Hoogh Ed.
 Huys mooghen zeggen, het geen van Wilmelm een
 van de Landt-Graaven van Hessen geseyt wierdt,
 dat sijn Huys was een Hof van Wijsheit, en een
 Kerck van godtsdienstige oefeningen.

Dit heeft my de vrymoedicheit doen nemen om
 met een nedrige eerbiedicheit dese mijne Geestelijc-
 ke Gezangen (vruchten van mijn ledige uren) U
 Hoogh Ed. op te dragen, om onder den luyfter van
 U Hoogh Ed. aansienlijcken Naam te schuylen en
 het Licht te zien. En zeecker ick zoude geschroomt
 hebben zulcks te ondernemen, ten ware ick my ver-
 zeeckert had U Hoogh Ed. als eertijts Artaxerxes
 ge-aart te zijn, die het hem betamelijck oordeelde
 niet alleen groote maar oock kleyne dingen aan te
 nemen. Daar wordt verhaalt van een Man, die den
 grooten Augustus een Boeckjen aanbiedende, zulcks
 niet als zidderende en bevende dede, zijn Handt dan
 cens

O P - D R A C H T.

eens uytsteeckende, dan eens weder te rughe treckende, waar op hem zeer aardig van den Keyzer gevraught wierdt, of hy meende dat hy een kleyn Penincksken aan den Oliphant gaf, lerende dat het onbetaamelijk is datmen dan aan de weerdigheid van de gifte, of indien die te gering mocht zijn, de goetheit van den Ontfanger mistrouwen zoude. Deze kleynhertigheid zal ick niet navolgen, of ick schoone van des selfs onweerdicheit en geringheit genoegsaan verskerkt ben, evenwel heb ick van U Hoogh Ed. beestheid zodanig gevoelen, dat ick niet en twijfel't zy dan zoo gering als het zy, het zal van U Hoogh Ed. gunstig aangenomen, en het geen aan de Konst ontbreekt in de stoffe vervult worden.

Ick zal besluyten op dat ick niet te groot een Portaal voor dit kleyn Werck en maacke. De Godt der Gooden doe U Hoogh Ed. in kracht van Godzalicheit meer en meer doorbreecken! hy vermeerdere in U Hoogh Ed. het werck zijner genade! hy overstorte U Hoogh Ed. Huys met alle geestelijke en tytlijke zegeningen, hy zegene U Hoogh Ed. met een vruchtbare Baar-moeder, of zoo dat de Here in zijn Heylige Wijsheit niet moght behagen, ten minste niet een vruchtbaar herdt, op dat in een goeden zin op U Hoogh Ed. mooghen gepast worden de woorden *Isaia 54. 1.* de Kinderen der eensame zijn meer dan de Kinderen der getrouwde, dit is den hertelijken wensch van die altoos verblijven zal

Hoogh-Edelgeborene Vrouwe,

U Hoogh Edelheits Ootmoedigen en tot allen dienst-bereyden in Christo

JOANNES CLOECK.

Den 20. Dec. 1676.

Op

EEDISCHE GEZANGEN

*Van den Eerwaerdigen, Godtsaligen, ende seer
geleerden Heer,*

JOHANNES CLOECK.

IN EDEN was de loofse Slange kloeck,
Om over 't menschelick Geslacht den vloeck
Te brengen: maer der Vrouwen Zaedt, met EEDE
Ons toegeseyt, bracht wederom den Vrede.

Des Satans Woordt was, EDE, g' hebt geen noot;
Doch eylaes! 't Eeten deed' den Mensch den doodt.
Maer Christus seyt oock, EDE, 'k sal u geven
Mijn eygen Vleesch, om eeuwighlick te leven.

O EEDE! wat geluck is dit, dat ghy
Oock me'e tot desen Boom des Levens vry
Toe-treden mooght, hoorende KLOECK prangen
Met kloecke stemm', en EEDISCHE Gezangen,
Dat elck, die sijne Saligheyt bemind,
Met EEDE sich aen sijnen Godt verbind',
Om 't Hemelsch EDEN kloeck'lick te bestrijden,
En als geweldt het selve te doen lijdén.

Wel aen dan EEDE, EDE van dit Broodt,
De Heer belooft met EEDE, dat de Doodt
U niet sal houden uyt het Hemelsch EDEN,
Soo ghy sijn stemm' hoort, nu het noch is Heden.

JACOBUS STEEN, V. D. M.

Scherpenzelanus.

M O R G E N G E S A N G,

Of

Eenige Zielzuchten, in den Morgenstont
 onder het gezang tot Godt uitgestort.

Stem: { Psalm VIII.
 Als 't bocksvoetje speelt.
 Engelsche Fortuyn.
 of psalm XVII. twee versen by een gevoegt.

I.

Groot-machtig Heer! en noyt volpreef'ne
 Vader!
 Fontein des goets / en aller heils sprink-
 ader!
 Tot u breng ick ter vroeger morgenstont/
 Mijn morgen-offer / Heer! met hert en mont.

II.

Des smorgens vroeg zo haast ick koom t'ontwaak-
 ken /
 Zo zal mijn tonge zich terstont opmaaken/
 Om uit te jupchen met een zoet geklank/
 Tot uwen prijs / een lof en eeren-zank.

III.

Ghy koomt my alle nachten t'oberladen!
 En smorgens met u goetheit te versaden!
 Een peder dag / een peder nacht is weer
 Een nieuw getuyg' van uwe goetheit Heer!

I V.

Gy zijt het die my dese nacht bedekt hebt/
 En ulwe blercken ober my gestreclit hebt /
 Dooz Satans list / vooz sieclit / vooz tegenspoet /
 Heeft ulwe gunst my dese nacht behoet.

V.

Hoe sal ick ulwen naam genoegsaam prijsen ?
 'k En kan u geen genoegsaam eer bewijsen !
 Hof eeuwigh lof ! 3p Godt / die dese nacht
 Wanneer ick sliep gehouden heeft de wacht.

V I.

De Sonne loodt het aartrijck weer beschijnen/
 Het nieuwe licht doet duysternis verdwijnen /
 Laat oock mijn ziel met ziel-verquicken licht
 Verlicht zijn van u heilig aangesicht !

V I I.

Beschijnt dog Hemelsch Zon met ulwe klaarheit
 Mijn duyst're ziel ! verlichtese dooz u waarheit /
 Doet my op aard zo wandelen in den dach /
 Dat ick het eeuwigh licht be-erven mach.

V I I I.

Ach dat mijn ziel met Christo moght bekleedt zijn !
 Dan zal in my geen zond / geen smet / geen leed zijn ;
 Weerdt d' pdelheid dog ver van mijn gewaat /
 Verciert mijn ziel met deughden-rijck cieraat.

I X.

Geleit my dooz den Geest in ulwe wegen /
 In mijn beroep verleent my ulwen zegen :
 Behoet mijn oog / mijn tong / mijn hert / mijn hant ;
 Dat geen van al zich tegen u en kant.

X.

Wilt quaat geselschap bezre van my weeren /
 De Hemelingen liever tot my keeren /
 Zo sal ick van den qua'en niet zijn belet /
 Maer van de go'en ter dencht zijn aangeset.

Laat

X I.

Laat al mijn doen na uwe wet gericht zijn/
 Op dat mijn naasten mag van my gesticht zijn/
 En gy mooght lof / en prijs / en eer ontfaan/
 Van al het geen dat van my wert gedaan.

A V O N D - G E S A N G,

Of

Eenige Ziel-suchten, in den Avondt onder het
 gefang tot Godt uytgestort.

Stem Psalm 42.

I.

Ic'ers Herder die de wacht houdt
 Dooz u diergekofte schaar /
 Soo by dage als by nacht houdt/
 En bezijdt booz al gebaar ;
 'k' Bzeng mijn Abont-offer weer /
 'k' Leg het booz u voeten neer /
 Laat het booz u Heer geprefen
 Als een Isefijck reuckwerck wesen.

I I.

't Soets licht dat is geweecken /
 d' Abondt-ure die komt aan /
 En de dagh die is verstreecken /
 Heer wilt doch niet van my gaen !
 Blijft my met u goetheit by /
 Uwe gunst vertrooste my /
 Laet des nachts de soete stralen
 Van u aanschijn op my dalen.

I I I.

'k' Moet helaas ! met schaamt belijden
 Dat ick in onheilichydt /
 Dickwils desen dach ter zijden

A 2

Dan

Dan u wet ben afgelepd ;
 Dan met spreekken van een woordt /
 Met gedachten ongehoordt /
 En met uwerlyche dade
 Veel-sins heb betraght het quade.

I V.

Ik Weet Heer dat gy zyt rechtveerdig/
 Wildt gy my te grondt doen gaan /
 Ick ben straf / gy eere weerdig
 My wordt dan maar recht gedaan ;
 Maar ick steun op Chzisti bloet /
 In hem grijpt mijn ziele moet /
 Die mijn straffe uytgestaan heeft/
 En booz mijne schuldol voldaan heeft.

V.

Kond ick nu met mijne kled'ren
 Oock af-leggen d' ouden mensch !
 En my recht booz God berned'ren
 Dat is mijnes 's herten wensch !
 Maer ick ben als sonder kracht /
 Lebenloos en zonder macht /
 Alwen Geest moet my opwekken
 En het zonden-kleed uyt-trekken.

V I.

Ik Zal my nu ter rust begeven/
 Hoeder Ist'els waakt booz my /
 Dat noch sond / noch schand bedreven
 Van my dese nacht en zy ;
 Laat het goed noch zyn betracht /
 Van my in de duyst're nacht/
 Want booz u alsind' gesichte
 Is de duisternisse lichte.

V I I.

Laat mijn hooft doch neergeleidt zyn
 Op de penulck der genaä /
 En u vleug'len uytgesprept zyn

Ober my / dat alle schaa
 Zieckt / pest / brand / en moorderp /
 Der van my getweret zy.
 Satans listen wilt verbyreeken /
 Maakt tot niet zijn snode streecken.

V I I I.

Werd ick wacker in de nachte /
 Doet de werelt buypen staan /
 Laat aanstonds dan mijn gedachte
 Tot u na den Hemel gaan :
 Want 't is goet by u te zyn /
 Ja geen zoeter zoet booz mijn /
 Als my selven na de ruste
 In den Heere te verluste.

I X.

Maakt my dooz den slaap indachtig
 Mijne broose sterflichkeit ;
 Overtuygt my daar dooz krachtig
 Dan mijns lebens nietigheit ;
 Dat ik my in tijts berep /
 Eer ick uyt de werelt schep /
 En soo na een zalig sterben /
 't Eeuwigh leven mag be-erven.

Eindeloose Eeuwighet ter Elende.

Stem : Repicavan.

I.

O Eeuwighheidt !
 Onpeilb're Eeuwighheidt !
 Wat word gy weinigh op der aard bedacht !
 Wat heeft men kleyn beseffen van u kracht !
 Hoe weinigh / weinigh / word g'helaas betracht !
 'k Doel schrijft en beben / smijding dooz mijn hert /

Als ick denck eben /
 Eeuwig te leven in Hel-angst en smert !

I I.

O end'loos end ! Beginnend noyt vol-end !
 O dood die sterbend nimmermeer en sterft !
 Maer Gods verquickend' aanschijn eeuwig derft.
 O wreede daar men noyt genaä verwerft !
 O doodend leven ! lebendige dood !
 Gy blijft geschreven /
 Hier 's geen herleven / maer een ew'ge noot !

I I I.

Hoe meer men denkt /
 Hoe minder men de lencht /
 d' Oneind'ge hooght/en diept daar van verstaat/
 Haar nijd/ haar lengt/ haar breedte 's zonder maat/
 Hoe verder dat men in dees zee doch waad
 Hoe minder gronde / meerder diept men vind /
 Men word verstonde
 In 't end'loos ronde / als men dat versind !

I V.

Onlijdb're pijn ! Die nimmer uit moet zijn ;
 Hert-breeckend weenen ! nimmer uitgetweend/
 Erbarm'lijk steenen ! nimmer uitgesteend/
 Erbarm'lyck Ec.
 Elendig kermen ! droefhepd noyt verswolght /
 Daar geen erbermen / of zoet ontfermen
 Of zoet ontfermen immermeer op volght.

V.

Stiel-duyft're nacht !
 Die nimmer licht aanbzacht /
 Wiens duisternis dat noyt word opgeslaard/
 Of 't minste licht stiel opt in openbaard/
 Dat eeuwig' eeuwig donck're beswaart !
 Daar Zon noch Maan-licht een'ge heldzing geeft/
 Noeh Gods zoet aa nzicht
 Den mensch opt aanlicht / maar in 't donck're sweeft.

VI. On

V I.

Onlesb're gloet!

Die barnent noyt verdoet /

Wiens schryckend vier dat nimmer uit en gaat /

Hoewel steeds brandend nimmer word verfaat /

En als het bzaam-bosch brandend niet vergaat /

Dat noyt gebluscht wort / ach wat droeb'ge pijn!

Die noyt gefust word!

Daar noyt gerust word! moet daar eelwig zijn.

V I I.

Grond'loos' afgrond

Daer niemand grond in bond!

Onmeetbaar diep / daar men noyt uyt en raakt!

Onsluipb're kluyfters diemen noyt ontflaakt!

Gebanckenis die nimmer word gestaakt!

Men maght beginne / maar word hopeloos /

Die daar te binne

Raacht / blijft daar inne / eelwig en altoos!

V I I I.

Bestend'ge tijd!

Die nimmermeer verslijt /

Doz geen verloop van jaren minder wort /

Schoon duysenden vergaan zijn niet verhozt /

Die altoos groent / maar nimmermeer bezdozt /

Hoe langh u tijden duert het mindert niet ;

O droeb'ge tijden!

Schoon steeds verglijden / durend in't verschiet!

I X.

O bloet die bloeit!

En gloet die altoos gloeit!

Wiens stroom steeds loopt / en nimmer stille staat /

Die stadig brand en nimmer onderlaat /

Zonder berpoosen altoos! altoos staat!

Die niet een quichje in de eeuw'ge tijd /

En niet een blickje /

Ja niet een snickje sonder pijn verslijt!

Mijn hert bestwickt /
 Mijn ziel en lichaam schzickt /
 'k Verlies my zelven als ich daar in tree /
 'k Versinch in dese endeloose zee /
 O droebig / droebig / droebig eeuwigh wee !
 In plaats van 't lijden geef my bzeught in stee /
 Wilt my bebjyden /
 Eeuwighlijck verblijden / is mijn ernst'ge bee.

Triumphe des Geloofs over de Werelde.

Stemwe: Ey kom mijn Flora.

I.

't Geloof.

WEg / weg werelt / 'k heb een her'ren Heer !
 Alwen verachten dienst lust my niet meer ;
 'k Ben u ontsprongen / 'k ben nu los en byp
 Van u bypl en snoode slaverny ;
 'k Ben lang genoeg in uwen dienst geweest /
 Van nu aan /
 Ontseg ik u booztaan /
 Mynen dienst onbevreeft.

I I.

Wereldr.

My te verlaten ! sulken goeden vriend /
 'k Bid ube rsint eer dat gy sulks begint :
 'k Geef mijne dienaars weeld / bzeugt / en vermaak /
 My te verlaten is een bitt're zaach !
 Daerom bedencht te recht wat datje doet !
 Niet dan bzeught /
 En aangenaam geneught /
 Geef mynen dienst 't gemoet.

I I I.

My te verlaten ! dan en hebt gy niet
 Als kruys en smert en allerley verdriet ;
 Dan raach' aan treuren / sussen / en gelween /
 Dat is het lot der bromen in 't gemeen /
 Daarom vermaan ick u / ey heer noch weer /
 't Dalt zoo zuer /
 Niet een bzolijke uer /
 Hebt gy op aarden meer.

I V.

't Geloof.

Hoep weg wereld / met den yd'len schijn
 Dan u vermaach en vertel bzolijk zijn !
 't Is maar een slich'ring / die in't eerst wat schijnt
 Maar haastelijck als roock en damp verdblijnt /
 Dies heden heeft die isse mozzgen quyt /
 'k Vind geen smaack
 In al u wulps vermaack /
 's Is vooz een korten tyd.

V.

A valsche bzeughde smaackt in 't eerst wel zoet /
 Maar is in 't ende bitterder dan roet :
 A korte wellust / blijfchap / rust en bze /
 Eindight in een rampsalig eeuw'g wee ;
 A lachen acht ick maar vooz sottighepd /
 Want in 't end /
 Volght'er niet dan elend /
 Na 's werelts bzolichheid.

V I.

Welgelucksaligh is de mensch veel eer /
 Die God berkozen heeft tot zynen Heer :
 O God ! is de fontein van alle bzeught /
 In God is mijne ziel eerst recht berheught /
 Hy is het zoet van alle zoetigheid /
 Als 'k mag zijn
 In zynen dienst / dat 's mijn

De grootste vrolichheid.

V I I.

't Is waar dat ick mijn zond' betweenen moet/
 Die bitterheid die is mijn ziels zoet /
 O! mijne tranen die ick daarom quijn /
 Die doen my bobenmaten vrolijk zijn /
 Apt den eter gaat hier oock zoetigheid /
 Dooz droefheid/
 Word hier den mensch geleid /
 Ter plaats der zaligheid.

V I I I.

God geeft aan zijne dienaars eerst het quaatst /
 Den besten wijn die spaart hy op het laatst ;
 Eerst dzencht hy zijne kind'ren met azijn /
 Maar in het end dan volght den broughden wijn /
 Dien hy als dan oock oberbloedelijck /
 Zonder maat /
 Dooz haar inschencken laat /
 In 't Hemels Coninckrijck.

I I. Deel.

I X.

Wereldr.

Mp te verlaten? ick geef gelt en goet
 Aan mijne dienaars hier in oberbloet/
 Die my wil trouw'lijck dienen die geniet
 Rijckdom en schatten zoo men daag'lijcks ziet/
 De Koninckrijcken deser aarde schoon /
 Die geef ick /
 Alhier seer mildelick
 Mijn dienaars tot een loon.

X.

't Geloof.

Foep weg werelt met het yll getop
 Van ulwe goederen! schoon dat zy mop
 In 't oog des werelds schijnen / neen ick zal
 In eeuwigheid om 's werelds goet soo mal

Niet zijn / dat 'k my in ulven dienst begeef /
 Ick ontfeg /
 A sonder overleg /
 Den dienst soo lang ick leef.

X I.

Al ulve goed'ren die gy my aanbied /
 Wat zijnze zonder God? een nol / een niet ;
 Wat is u geld / u goudt? een blinckend slich/
 En rijckdom sonder God? een goude strich /
 Weg! 'k acht het weynig / 't heeft ook zijn bescheit /
 't Licht wel iet /
 Maar als men 't wel bestiet /
 Is het maar ydelheid.

X I I.

Neemt dat u schueren zijn verbult met hoozn /
 A zolders vol / ja dat u hups een hoozn
 Van oberbloed is / en u kast vol gelt /
 A goed'ren veel / u hupsen ongetelt /
 g' Hebt land / en zand / en goet in oberbloed /
 Dat en kan /
 Oock niet eentig man /
 Verzaden zijn gemoet.

X I I I.

O hoe verganck'lijck is het aardsche goet!
 Het komt en gaat en is maar ebb en bloet /
 Het maakt zich bleug'ten en verlaat zijn Heer /
 Besit gy 't heden / morgen mist gy 't weer /
 't Is ongestadig / en heel wanckelbaar /
 Heden rijck /
 En morgen mogelijk
 Een armen bedelaar.

X I V.

Rijckdom en schatten die zijn niet den prijs
 Waar booz men koopt een deel in 't Paradijs /
 Wat zou my baten al des werelts goed
 Als mijne ziel hier na schaa lyden moet?

Of men schoon goud / of geld / of goet aanbied /
 In de dood /
 Of in de laatste nood /
 En helpen zy ons niet.

X V.

Weg met de breeck die in der haast verloopt !
 Ick min de bozn / die schat op schatten hoopt ;
 In God is alles vol in oberbloet ;
 O God is my in plaats van alle goet !
 Ontbreekt my yet ick vind het weer in God ;
 'k Mensch niet meer /
 Indien ick maar de Heer.
 Heb tot mijn deel en lot.

I I I. Deel.

X V I.

Wereldt.

My te verlaten ! ick geef eer en staat /
 Die my niet dient die word van elck gehaat /
 Gy word een hoon / een schimp / een spot / een smaat /
 Zoo haast als gy maar mijnen dienst verlaat /
 My te verlaten ó dat ziet zoo veer !
 Siet wel toe /
 Gy word soo haest weer moe
 Den dienst van uwen Heer.

X V I I.

't Geloof.

Foep weg wereld met u eer en staat !
 3' Is als een bloem des velds die haast vergaet /
 Staat men verheben 't neemt soo licht een keer /
 Men raacht zoo lichtelijck van boven neer /
 Die heden word van peder een ge-eert /
 O die word
 Wel lichtelijck op een hoer
 De necke toegekeert !

X V I I I.

Weg met dien upterliken glooz en schijn !

3' Is koort / en moet doch eens verlaten zijn /
 Indien ick heden schoon en heerlijk praal /
 Wie weet hoe haast ick weer ter neder daal ?
 Wat is helaas des werelts heerlijkheid ?
 Als den mensch /
 Schielijk tegens zijn wensch /
 Word in het graft gelept ?

X I X .

O ! God te dienen is de grootste eer !
 Reen / schaam my niet den dienst van mijnen Heer /
 Ick zal hem dienen in het openbaar /
 In spijt des werelts / schoon het by wat swaar
 En moepelijck valt booz't vleesch / ick zal daarom
 In 't verdriet /
 Mijn Heer verlaten niet /
 Daar kom dan watter kom !

X X .

't En kan niet schaden dat men hier den haadt
 Des werelts om het goed doen op sich laadt /
 Als ick de gunst van u mijn God geniet /
 'k Bzaag dan oock na de gunst des werelts niet /
 't Is beter Gods als 'werelts vriend te zijn /
 3' Werelts haat
 Is niets / noch haren smaadt
 By Gods vertoont aanschijn .

X X I .

Laat my by een uytbaaghsel zijn op aard' /
 Als ick maar wesen magh by God in waard' /
 Dooz God gesmaadt te worden dat is eer /
 Ick acht de smaadhepd van mijn Jesus meer
 Dan alle onder-aardsche heerlijkheid /
 In dien hoon
 Die acht ick als een kroon
 Van groote weerdigheid .

X X I I .

Smaadt dan by dapper / bzaacht u gal by uyt /
 Schimpe

Schimpt boose wereld / spot byz overluyt /
 Deen 'k stoot my daar het alder-minst niet aan /
 Dooz desen weg moet men ten Hemel gaan /
 Gy zult my wel-kom zijn / want soo 'k verstaaf /
 Dese baan /
 Is Jesus boozgegaan /
 Ick wil hem volgen naa.

Eens Christens klagte over dat droe-
 vig eygen Ick.

Stem: Psalm 38.

I.

Ach mijn God ick kom u klagen!
 Met mishagen /
 Dat dat droevig eygen Ick
 My noch houd soo vast gebonden /
 Aan de zonden /
 En noch steeds is tot een strick!

I I.

Als ick my denck te begeben
 Om te leben
 Heftiglyck na u geboon:
 O dat Ick konnt my beletten!
 Ja zich zetten /
 Stoutelyck op uwten troon.

I I I.

En zoekt u zelfs t' overheeren /
 Heer der Heeren!
 Zich te maken tot een God /
 Dooz 't eygen te betrachten /
 En 't verkrachten
 Van u Goddelijck Gebod.

Daer

I V.

Daar het niet wil onder buygen /
 Doch na buygen /
 Maar gedurig tegen-hane ;
 Pogende op zyne wijze /
 Roep ick grijsel
 God te zetten na zyn hand.

V.

Ach ik ben dat Ick soo moede !
 'k Kan dat woede
 Niet meer dulden van dat Ick ,
 Red my van mijn selven Heere /
 Wilt het were /
 't Is mijn ziels zoo schadelick.

V I.

Laat ick doch niet meer Ick leven /
 Maar verdreiben
 Zyn al 't geen na eygen haakt ;
 En uyt my verbannen wesen /
 Steeds na desen /
 Al wat na zich zelven smaakt.

V I I.

Leert my Heere niet met all zyn /
 Gy het al zyn /
 Drijft het mijne doch daar uyt ;
 Eygen wil / en eygen lusten /
 Die daar rusten
 In my / met wat daar uyt spruyt.

V I I I.

Dat ick my in u verkiefe /
 En verkiefe /
 Alwen wil oock voor de mijn /
 En 'k my zelven zoo mach dragen /
 Al mijn dagen /
 Dat ick een met u mach zyn.

En 'k dooztaan my zelven eenig
 Heel alleenig
 Aan u Heer my overgeef/
 En dooz 't mijne te verzaaken/
 't Zood mach maaken/
 Dat ick u ter eeren leef.

V R E U G H D E - G E Z A N G

over eens Christens groot intrest, of zijn deel
 aan God zijn eenigh All.

Stem : Cupido onlangs geleên.

I.

Wat is mijn ziel verheught!
 En vol van Hemel-vreught!
 Om dat God
 Is mijn lodt / hoogh-geprezen/
 Dat is al mijn geneught:
 Hy is mijn eenig all /
 Mijn troost in ongeball /
 Al het geen /
 Dat beneen is / dat acht ick
 By hem maar niet met all.

I I.

Weg aartsche schepsels bliet!
 En al het geen dat niet
 God zelfs is/
 O! gewis / dat veracht ick /
 Hoe schoon het zich aanbiet:
 O! God is my alleen
 Geneegh / en anders geen/
 Ick begeer
 Van niet meer / als ick hem maec

Heb tot mijn deel / ô neen!

I I I.

Hy is mijns herten lust /
 De center van mijn rust /
 Daar mijn sin
 En mijn min / opgesteld is /
 Die my in droefheid zult :
 Heb ick op aard niet veel /
 'k Heb God het beste deel /
 't Geen ick mis /
 O! dat is / my de Heere /
 Hy is het al geheel.

I V.

En hy zal voortaan mijn /
 In plaats van alles zyn /
 Hy bebat
 Alles dat is in 't schepsel /
 Onepndig in 't verschijn :
 Hy is die bozn alleyn /
 Die volle heyl- fonteyn /
 Ayt wiens bloet
 Al het zoet tot het schepsel
 Reder bliet in 't gemein.

V.

Mis ick in 't schepsel iet /
 Ick mis den schepper niet /
 Het is maar
 Altegaar als een druppel /
 Wp 't geen 'k in hem geniet :
 Hy is onepndig goet /
 Die volkonten 't gemoet
 Van den mensch
 Na sijn wensch kan versaden /
 Door zynen oberbloet.

V I.

Maar al het goed der aard /

Te zaam by een vergaart /
 Aan met een
 Aan my geen rust uytlev'ren/
 Het is my weynig waart :
 Maar als mijn God maar zelt /
 Ick ben u zaligheid /
 Erf en goet /
 O ! dat doet my vernoegt zyn /
 Met wond're hzolichheit.

I I. Deel.

V I I.

Al droeg iemand een kroon /
 Al zat hy op een troon /
 'k Vou het mijn
 Dooz het zyn
 Niet verwiff'len /
 Reen 'k acht het niet een boon !
 Want 's wereldds heerlichheit /
 Hare begeerlichheit /
 Die seer schoon
 Zich ten toon komt te stellen /
 Is niets by hem geleit.

V I I.

't Is maar een klepne straal
 Van God / die duisentmaal
 Meerder heeft /
 En uytgeeft dooz de sijne /
 Boven in 't Hemels-zaal :
 Al 't onder-aartsche mop
 Dat is maar slecht getop /
 En komt gans
 Al zyn glans in te trecken
 Dooz God / 't verstenst als hop.

I X.

Schoon dat het tierlijck staat /
 En mop en heerlijck laat /

Als het gras
 Komt het ras te verdooren /
 Haar heerlichheit d' vergaet ?
 Maar Godes heerlichheit /
 Die my te deel geleid
 Is / die blijft /
 En beklijft zeer bestendig /
 Tot in der eeuwigheid.

X.

Mijn deel is wonder zoet !
 Des 's wereldds bzeughde roet /
 Schoon dat zy /
 Zich aan my / geheel lieflijck
 En aangenaam hoorz doet :
 Haar goet en heeft geen duer /
 Haar zoet is waarlijck zuer /
 'k Heb berouw /
 En ick houw haar hoorz alsent /
 Haar blijdschap ick betruer.

X I.

Maar God mijn dierbaar pand /
 Die is aan alle kant /
 Dooz en dooz /
 Daar en hoorz / niet dan zoetheid /
 Zoo merckt hem mijn verstand :
 Ick vind in hem geen gal /
 Hy is my heel en al
 Waar 'k my keer /
 Aan my zeer zoet en lieflijck /
 En zoo hy blijven zal.

X I I.

O 'k ben soo wel te bzeen l
 Met u ! en anders geen /
 In u zal
 Eenig al ick opspringen
 Wan bzeugde hier beneen :

Als 'k u heb dan kan my /
 Het zy dan hoe het zy /
 Geen vermaack /
 Daar 'k na haack / dit ontbreeken /
 In u ick my verbly.

X I I I.

Jaa zelfs in tegenspoet /
 Zijt gy my wonder zoet /
 'k Ben in noot
 Niet ontbloom van u gunste /
 Mijn heyl is overgroot /
 In droefheyd en in druck /
 In smert en ongeluck /
 Als ick ly /
 Zijt gy my / een vertrooster /
 Een stuensel en een kruck.

X I V.

O Godt! hoe goet! hoe eel!
 Ja wat een zalig deel?
 Komt gy hier /
 Goedertier my te geben /
 Waar voor ick lof upt-queel:
 U zegen-rijcke hande /
 Heeft in een kost'lyck land /
 Schoon en rijk /
 Mildelyck mijn snoeren
 Geworpen en geplant.

S T E R V E N S L U S T .

Stem : Petite Royaal.

I.

Weg / weg / ick ben de werelt moe!
 Ich wensch niet meer te beyden /

Maar

Maar van hier te schepden
 Na den Hemel toe ;
 Ick vind op der aarde
 Niet booz mijn gemoet
 Dat genoeg en baarde /
 't Is een hooger goet /
 Dat my dus wenschen doet.

I I.

Wee my dat ick in Meseg ben !
 Ick woon onder de boosen /
 Die niet eens en bloosen
 Als zy zondigen :
 Ick moet met mijn ooren
 Haar godloos gerel Daagelijchs aanhooren /
 'k Ben als in een hel !
 Waar ober ick my guel.

I I I

Waar ick mijn oog / dog wend of keer /
 Het is al vol godloosheid /
 En verbult met boosheid /
 Dat bedroeft my zeer :
 Als ick hare daden met mijn oog beschouw /
 Waar mee zy u smaden /
 Dan bedrijf ick rouw /
 En ween en zucht tot uw.

I V.

Wie zig hier van den boosen scheid /
 En met haar oock dien breeiden
 Weg niet wil betreden /
 Die ter Hellen leid ;
 Maar met zorg en breefe
 Wandelt vooz zijn Godt /
 Die zal altoos wese
 Tot een schimp en spot Van het godloose rot.

V.

Ach ! wanneer komt die zoete tijd /

B 3

Dat

Dat fekt van die heerloose
 Werckers van het boose
 Gansch zal zijn bezyt!
 Dat ick met de reyen
 In u Hemels-hof/
 Ceutwig zal verbzyen
 Awen prijs en lof/
 Waar toe gy my geeft stof.

V I.

Wat is hier op dit aardische dal?
 Niet dan geheele benden
 Van alle elenden/
 En van ongebal;
 Heele water-bloeden
 Van ziels bittere smert/
 En van tegenspoeden
 Werd men mee benert/
 Het vald op aard zoo hert!

V I I.

Maar boven in het Hemels-hups/
 Daar zullen alle pijnen/
 Ganschelijck verdwijnen/
 Daar is smert noch krops:
 Daar komt God de oogen/
 Die vol tranen zijn
 Zachtjens af te droogen/
 Daar zal geen gequijn |
 Van quaal of zecht meer zijn.

V I I I.

Maar met een volhepd van geneught
 Zal mijn ziel in die ruste
 Zig in God verluste/
 Vol van Hemel-vreught:
 't Is niet te bebaten
 Wat een heerlickheid!
 Vreughde zonder maaten/

Dat

Dat daar is bereid/
En booz ons weg-geleid.

I X.

Zoo lang ick hier op aarden zy/
En ben ick niet ontbonden
Van het pack der zonden/
'k Dzaag het om niet my;
'k Wind een wet der leden
Diep in mijn gemoet/ Die tegens de zeden
Steeds geweldig woed/
En my zondigen doet.

X.

Maar als ick zal ontbonden zijn/
Dan zal ick heel gehepligt/
En volmaakt gebepligt Zonder zonden zijn:
'k Zal dan zijn ontslagen
Van mijn zond'lickheid/
Die my plagt te plagen
'k Word in eeuwigheid
Niet weer van haar berleit!

X I.

Ach hoe woed hier dien helschen Geest!
Hy zoekt my te verbueren/
Jaa my te verschueren
Als een brieschend beest:
'k Wind zijn helse nette
Oer al gespzeet/
Daar ick mijn voet zette
Zijn stricken geleit/
Met groote listigheid.

X I I.

Maar uyt het Hemels Coninckryck
Zal hy zijn uytgesloten/
En van God verstootten
In het helse rijk:
Als ick daar zal wesen

Hoef ick hem niet meer
 t' Ontfien / of te vzen /
 Maar helaas wanneer
 Zal die tijd komen Heer ?

X I I I.

Op hoorn doch Heere Jezu hoorn !
 Jaa laat de doot by komen /
 'k Zal haar zonder schroomen
 Heeten weltekomen!
 Want al mijn begeeren
 Is dat ick verschijn
 By u / u t' ontbeeren
 Is mijn grootste pijn /
 Doet my haast by u zijn !

Jesus den goeden Herder.

Stem : Roose-bloemen aan mijnen hoer.

I.

Als het schaapjen was verloozen
 Van den helschen Geest vervoert /
 Is den Herder ons gebozen /
 Jesus /
 Jesus nu al lang verwacht /
 Wierd gebozen in der nacht /
 't Welck het helsch gedzoght ontroert.

I I.

Op dat hy zijn schaapjens weder
 Bringen zou in 't Hemel-rijck /
 Komt den Herder tot ons neder /
 Jesus /
 Jesus verlaat 's Hemels troon /
 Word een ware menschen Soon /

Ons in alle ding gelijk.

I I I.

Om zijn schaapjens op te queecken
Geeft hy haar de groene weyd /
Leyd haar aan de water-beecken /
Jesus /
Jesus selfs is dranck en spys /
Op een geestelyche wyjs /
En boed ziel en lichaam beyd'.

I V.

Op dat 't schaapje niet zou raacken
Van het spoor des Hemels af /
Steld hy in zijn Woord de baacken /
Jesus /
Jesus door zijn stercke hand /
Leyd ons in een effen land /
Crecht ons van den dool-weg af.

V.

Komt het egter af te dwaalen /
Hy verlaat het daarom niet /
Terstond zal hy 't wederhalen /
Jesus /
Jesus zoekt 't verdoolde weer /
Brenge het tot zijn rechten Heer /
Van wien 't ondersommen bliet.

V I.

Heeft het schaapjen door de zonde
Zig verwond of zeer gedaan /
Hy giet oip in de wonde /
Jesus /
Jesus is de Medicijn
Helet hare sinert en pijn.
Als een recht Samaritaan.

V I I.

Desen Herder houd de wacht
Door haar seer geduidelych /

Zoo by dage als by nachte /
 Jesus /
 Jesus word niet mat noch moe /
 Ziet gedurig neersig toe /
 Waacht vooz haar zorgvuldelyck.

V I I I.

Word het schaapje fel besprongen /
 Of verschriekt / dooz 't wolfs-gehuyl /
 Geen en wort'er hem ontkozongen /
 Jesus /
 Jesus is dien stercken held /
 Die sijn schaapjens met geweld
 Trucket uyt des leeuwens muyl.

I X.

Is het schaapjen afgedzeben /
 Dooz verbolging moe gemaact /
 Hy en zal het niet begeben /
 Jesus /
 Jesus laat het niet in nood /
 Dzaagt het swache in sijn schoot /
 Dat 't weer aan sijn adem raacht.

X.

Ziet hoe trouw is desen Herder ?
 Hoe geboelig van haar wee ?
 Jaa het gaat al byz wat berder
 Jesus /
 Jesus geeft hem in 't verdriet /
 Spaart hem eygen zelven niet /
 Dooz de welstand van sijn bee.

X I.

Om sijn schaapjens te bezyden
 Dooz het pijnend helsche vier /
 Steld den Herder zig in 't lyden /
 Jesus /
 Jesus gaf zig in de nood /
 Stierf een schandelicken dood /

Dooz

Door zijn schaapijens teer en dier.

X I I.

Op dat hy haar 't eeuwig leven
In zijn Hemels Coninckryck/
Eindelooſe brengt zou geben /
Jefus/
Jefus is ons voorgegaan /
En heeft ons daar door de baan
Toeherepd tot 't Hemel-ryck.

Eens Christens hert na Boven.

Stem: Belliris.

I.

Hoog om hoog / dog op mijn hert /
Zoecht beneden uwen luf niet /
Want op aarden is de ruft niet /
Boven leeft men zonder ſmert ;
Wilt u ſteeds na boven geben /
Boven is u Daders Huys/
Daar geniet men 't zalig leven/
Zonder tegenspoet of kruys.

I I.

Zeg wat doetje dan beneen ?
Op der aarden is u goet niet/
't Aardsche dat verſaad 't gemoet niet/
Heft u hert na boven heen /
Al die onderaardsche dingen
Die zijn hoor u al te ſlegt /
O daar zijn hoor Hemelingen
Bet're goed'ren weg-gelegt!

I I I.

Hoog om hoog dog op om hoog /
Want de Hemelen bevatten

Onberderfelijcke schatten /
 Schoon onsigtbaar vooz het oog /
 Boben moet u hert gebest zijn /
 Alwen schat die is hier niet /
 Boben zal het ver het best zijn /
 Onder is het vol verdriet.

I V.

Hoog om hoog na boben dan /
 Immers hebj' op aard u deel niet ?
 Alcht de wereld dan soo veel niet /
 Trecht u hert en zin daar van ;
 En gedenckt dat gy beneden
 Maar gelijk een vreed'ling leeft /
 Immers heeft het dan zijn reden
 Dat g' u hoog om hoog begeeft.

V.

Boben is u Vaderland /
 Daaar zijn uwe liebe vanden /
 Jesus uwes ziels beminden
 Zit daar aan Gods rechter-hand ;
 Daar is uwen trouwen Vader /
 Alwen Maacker en u Man /
 Al u heyl en troost te gader /
 Hoog om hoog na boben dan.

V I.

Maar mijn hert is nog zoo vast
 Aan dees onderaardsche dingen /
 Vast aan niet ge beuselingen /
 Ach wat is my dat een last !
 Als mijn ziel zig wil verheffen
 Hemel-waard tot God den Heer /
 Om het Hemels te beseffen /
 Ter stonde daalt zy weder neer.

V I I.

Maar Heer maackt my dog eens los /
 Van dit onder-aardsche zienlych /

En ontbind me / want 't is dienlijck/
 Van dit nietig aardfche bzoſ ;
 Wilt mijn ziele zoo bewercken
 Dat ick my na boven geeff /
 En steeds als met arends vlercken
 Hoog om hoog na boven zweeff.

V I I I.

Want ick ben de aarde moe /
 Ik heb genoeg gelijk de mollen
 In de aarde liggen zollen/
 Trecht mijn hert na boven toe ;
 En geeft dat ick steeds na defen
 Hoog om hoog by u verſchijn /
 O wat zou dat trooſt'lijck weſen !
 Ja op aard een Hemel zijn.

Klaghte over de onnodige buyck-zorg.

Toon: { Als een uygeſtorten ballen.
 { Laat een ander klagen, kreunen.

I.

Al den arbejd van de menſchen /
 Die men heen ten dage ziet/
 Is maar om een nietig niet ;
 Al haar pogen / al haar wenschen /
 Al het geen men dencht of doet/
 Is om 't tydelijke goet.

I I.

Maar de ziele die gans heerlijck /
 Koſt'ler is dan al het geen
 In de werelt is met een /
 Die vergeet men dog gans deerlijck /
 Hoe men die behouden zal /
 Daar op let men niet met al.

I I I.

O hoe woelt men en hoe vzaaft men!
 's Morgens vroeg en 's abonds laat/
 Om het geen dat niet verfaat:
 Foep hoe vzoet men / en hoe slaaft men!
 Men vergeet den ganschē dag /
 Hoe de ziele varen mag.

I V.

Hele dagen zal men vzoeten
 Als de mollen in de aard' /
 Zonder dat seens Hemel-waard'
 Met gedagten God begroeten/
 Of haar herten van beneen
 Heffen na den Hemel heen.

V.

d' Warde heeft het hert beseten /
 't Wil dog na de werelt gaan/
 't Hemelsche moet achter staan?
 't Rodige dat word vergeten/
 Als men 't aartsche maar geniet /
 't Hemelsche dat agt men niet.

V I.

Iffer maar het minst te winnen/
 Genen arbejd is te swaar/
 En men acht dan geen gebaar;
 Men derft alles te beginnen /
 Indien dat men maar daar van
 Eenig voordeel hebben kan.

V I I.

Maar hoe traag is men in 't goede /
 Als men daar in 't minst zal doen/
 In het Hemelsche zich spoeden /
 O terstond zoo word men moede!
 En upt bads'ge lupicheid
 Roept men wat een moeylijcheid.

V I I I .

Ach met wat een pber loopt men!
 Om het aardſche is men gauw/
 In het Hemels is men lauw/
 Ja zijn epgen ziel verkooptmen/
 Dooz een weynig blinckend ſijck/
 Hoep wat is dat ſchandelyk!

I X .

Of men gaat dooz rechte wegen
 Of verkeerde wegen in/
 Waar dooz dat men zijn gewin/
 En zijn rijkdom heeft verkregen/
 Hoe zy tot ons is gebzacht/
 Daar op ſlaat men weynig acht.

X .

Maar wat winſte zoud' het woſen/
 Schoon ick al des wereldds ſchat
 Hier op deſer aard' bezat?
 Indien dat de ziel na deſen
 Eeuwig zijn moſt in 't verdriet?
 My luſt zulcken winſte niet.

X I .

'k Acht der bromen deel ſchoon 't ſleyn is/
 Dat haar God op aard' toleyp/
 Dyz van grooter weerdigheyp/
 Als 't gemoed maar blanck en reyn is/
 Dan der woſen oberbloed/
 Met een queſſend quaat gemoet.

X I I .

Waarom zoud ick dus beneden
 Woelen? al het geen men wint
 Wat is 't? ydelheid en wint;
 Ydelheid der ydelheden/
 En hoe dat men 't meer beſiet/
 Ydelheid/ en anders niet.

't Hemels wil ick hooger achten/
 't Aardsche is maar dreck en slyck/
 't Hemels onberganchelijck;
 'k Zal na zulcke goederen trachten/
 Daar men nimmer af en seheyd/
 Maar behoud in eeuwigheyd.

Eens Christens Zoet, bestaande in zijn na
 by Godt te zijn.

Toon: Alkazar.

I.

Ach wat is de werelt lustig!
 Drolijck in een nietig niet:
 Hoe verheugt! hoe bly! en rustig/
 In het geen de aard aanbiet;
 Maar het is my te gering/
 'k Laat het voor een aardeling/
 Die geen deel aan 't Hemels goet heeft/
 Noch geen smaack in 't Hemels zoet heeft/
 My aangaande het is mijn
 Goed na by mijn God te zijn.

I I.

'k Laat een aard-worm zich vermaacken
 Met het woeten in de aard/
 Weg! het zijn te slechte zaacken/
 Mijn niet zoo veel moeytens waard:
 O dat woelen geeft geen rust!
 'k Laat het die doen die het lust/
 'k Laat die woeters loopen draven/
 'k Laatze tobben / woelen / slaven/
 My aangaande het is mijn

Goed

Goed na by mijn God te zijn.

I I I.

'k Laat een gier' gaart zich vermeyden
 Met zijn goed'ren t' oberzien/
 Dolle schuren / vette woeyden /
 Geven vzeugt booz aartsche lien/
 Die geen het're goed'ren heeft/
 Maar alleen by 't zichts're leeft/
 'k Laat de zulche vzeughte bedzyven/
 Met het ram'len van haar schyven /
 Mijn aangaande het is mijn
 Goed na by mijn God te zijn.

I V.

Dat remand op aard zoo mal is
 Dat hy zich in 't aarsch verheugt/
 'k Laat het toe die 't aarsch sijn al is/
 Maar ick min een hoog're vzeugt/
 Die uyt Gods gemeenschap ryst/
 Tot een Hemels leven wyft /
 'k Laat haar in het aardse bly zijn/
 Maar het zal zoo niet met my zijn/
 My aangaande het is mijn
 Goed na by mijn God te zijn.

V.

And're mogen zich verlusten
 Als zy by haar makers sijn /
 Maar mijn ziel en kan niet rusten
 Als ick onder haar verschijn /
 Ach wat is my dat een smert!
 Ja een dood-steech dooz mijn hert/
 'k Laat de boose samen leben /
 'k Zal my niet by haar begeben /
 My aangaande het is mijn
 Goed na by mijn God te zijn.

V I.

Wilt vzy dapper quinceleren /

My aangaande 't lust my niet/
 Spelen / lachen / domineren /
 Alwe bzeugt is my verdriet /
 'k Ben by van een hooger Geest /
 't Hemelsche verheugt my 't meest/
 'k Laat die bloesen banquetteren /
 Zingen / spzngen / lustig smeerren /
 My aangaande het is mijn
 Goed na by mijn God te zijn.

V I I.

'k Laat de stempers by de glazen
 Zig vermaachen in den wijn /
 En die dzooge dorst'ge basen
 Gurgulende vroljch zijn ;
 Maar die bzeugt is my te las /
 'k Laat die zwijnen desen dzaf /
 Die geen hoog' re bzeugt en kernen /
 Nog zig aan den Heer gewinnen/
 My aangaande het is mijn.
 Goed na by mijn God te zijn.

V I I I.

'k Ljd dat vele gratig haacken
 Na een welgespechte dis /
 Die als eertijds Porri laaken
 Vol van alle dieren is /
 En zig zelver lekker voen/
 'k Heb geen lust om dat te doen /
 Laat haar by op groote malen
 Dagelijchs haar hert ophalen /
 My aangaande het is mijn
 Goed na by mijn God te zijn.

I X.

Bzast by dwase mensch / ja bzast by /
 Doed u zelven feestelijch /
 Leeft in lecherny / en gast by /
 Neen icht word u niet geljch :

'k Heb een and're spijs gesmaacht /
 Daar mijn ziele steeds na haacht /
 Die eens Hemels aangeregt is /
 Weet dat dese spijs te slegt is /
 My aangaande het is mijn
 Goed na by mijn God te zijn.

X.

And're laat ich bydijck quelen
 By het yd'le haarte-blad /
 En verheught zijn met het spelen
 Van den leerling / ich ben zat
 Van die zond'ge ydelheer /
 'k Laat die vruughde booz die geen
 Die in eenighheid alleen is /
 En niet met sijn God gemeen is /
 My aangaande het is mijn
 Goed na by mijn God te zijn.

X I.

'k Laat toe dat veel arme dieren
 Van den hoofde tot den top
 Hare lichamen bereieren /
 Als een zotte kermis pop /
 Ach wat zijn zy dan niet mop !
 Hoe vermaacht met dat getop ?
 Weg dat zijn te slechte dingen !
 Maar booz zotte werelddingen /
 My aangaande het is mijn
 Goed na by mijn God te zijn.

X I I.

Proncht by werelds wichters proncht by /
 Gy zijt dog maar stof en as /
 Strickt en slicht / en eiert / en loucht by
 Hele uren booz het glas /
 'k Laat het dese wichters toe /
 Die geen kermis hebben hoe
 Hare zielen op te schicken /

C 2

Met

Met een aar mop te verricken/
 My aangaande het is mijn
 Goed na by mijn God te zijn.

X I I I.

O daar is geen zoeter leven
 Als zoo enig om te gaan!
 En tot God zig te begeven/
 Alles moet dan agter staan/
 Dat is 't zoetste zoet voor my/
 D' Aardsche brenghet is roet daar by/
 Wat dat and're oordelen
 Wil ick my niet mee verbeelen/
 My aangaande het is mijn
 Goed na by mijn God te zijn.

DROEVIGE KLACHT E
 eens Christens over de dodigheid
 zijner ziele.

Toon. Wat is de mensch helaas!

I.

A Anschout Heer mijnen nood!
 Ick ben als lebend dood/
 Van geest'lijck leven gansch ontbloot/
 Mijn hert dat is soo loom / soo las/
 Ick lig als lebend' in het graf.

I I.

Ick vind geen lust of smaack
 Geen blijshap of vermaack
 In uwen dienst / ó droebe zaack!
 Ick pleegze zonder zoetigheid!
 Wat is my dat een moeplichheid!

Wat

I I I.

Wat dat ick oock begin!
 Of wat dat ick verzin!
 Ick vind mijn hert daar dog niet in;
 Het is of ick het niet en dee/
 Ick schaf daar dog geen vruchten mee.

I V.

Als ick mijn zond' betweent/
 Mijn hert is als een steen/
 Ick leef al ongeboelig heen:
 Mijn oog dat weent / maar 't hert blijft trotz/
 En ongeboelijck als een rotz.

V.

Geef ick my tot 't gebed/
 Ick word aanstonds belet
 Met aar gedachten / zood dat het
 Maar herteloose woorden zijn /
 Mijn bidden is maar biddens schijn.

V I.

Lees ick u heilig woord /
 Dat hert en ziel doozwoord /
 Het brengh in my geen vruchten voort;
 Mijn oog is wel in 't heylig boeck /
 Maar 't herte maacht zig ver te zoek.

V I I.

Doeg ick my by u schaar /
 Om met gespreck aldaar
 Te stichten onderling malkaar/
 Wat dat ick hoor / wat dat ick hout/
 Mijn hert dat blijft al eben hout.

V I I I.

Zelfs de roerende stem
 Gens donderaars als 'k hem
 Aanhoor / heeft op mijn hert geen kleem;
 Ick word niet meer ontcoert daar van
 Dan als een steen / of doode man.

I X.

Zit ick aan ulven dis /
 't Is of ick my selven mis /
 En 't lichaam zonder ziel daar is ;
 Mijn ziele word daar niet geboed.
 Wat of een doo'n aan tafel doet ?

X.

Of gaa ick eens alleen /
 Om Godes heyl'ge re'en /
 Te overdencken in 't gemeen /
 Het is als of ick niet en dacht /
 Het peynsen heeft op my geen kracht.

X I.

Of zoo ick dooz een Psalm /
 En aangename galin
 My zelf opweck / 't is maar getalin /
 En niet dan enkele wilt-zanch /
 Het hert is niet by het gelilanch.

X I I.

Wat is my dat een smert ?
 En droefheid dat mijn hert
 Zoo doods blijft ! en niet levend wert !
 Maar Heer ick weet dat ick daar van
 Mijn zelve niet ontslaan en kan.

X I I I.

Daarom almachtig Heer !
 Die zelfs de doden weer
 Opwecken kond / komt tot my neer /
 Weckt op dien doden dooren klomp /
 En doet herleven mijnen romp.

X I V.

Komt machtig God ! blaast gy
 Op dat ick levend' zy /
 Den Geest des lebens dog in my ;
 Maacht dat den Geest zig dog vereent
 Met mijn geraamt en dood-gebeent.

X V.

De dooden zullen Heer
 A looven nimmermeer/
 Die in den grabe zijn u eer
 Niet melden / neen maar die die leeft/
 De lebende u eere geeft.

De na-volginge Christi.

Toon: *Amo te benigne Jesu.*

I.

Zoete Jesu! Hemels voor-beeld!
 Die zuiver zonder smet/
 Nergens in van zond' veroordeelt /
 Volmaaktelijck Gods Wet
 Onderhouden hebt / die daar
 Zijt het netste exemplaar/
 Ep maacht my / ep maacht my
 Van u leven een copp!
 Ep maacht my / ep maacht my
 Van u leven een copp!

I I.

Reedr'ge Jesu! die ootmoedig
 Slegt zonder heerlijkheid/
 Schoon in deugden overbloedig
 Leefde in ned'righeid;
 Die de aardfche praal en pracht /
 Lof van menschen hebt veracht /
 Ep maacht my! ep maacht my
 Van u leven een copp / Ep maacht Ec.
 Dat ick ned'rig ben als gy!

I I I.

Weef'ge Jesu! die noyt ledig

C 4

In't

In 't goede zijt geweest :
 's Morgens vroeg en 's avonds besig
 's Nachts waart gij in den Geest !
 O wat waart gij onbermoed !
 Altijd besig in het goed !
 Gy maackt mij ! Gy maackt mij
 Van u leven een copen ! Gy maackt etc.
 Dat ick besig ben als gij !

I V.

Hemels' Jesu ! die wyt d' aarde
 En 't wereldsche bedrijft /
 Steeds het Hemelsche vergaarde /
 En tot sichten gerijft /
 Als een Hemels Alchimist
 Daar wyt iet te trecken wist /
 Gy maackt mij ! Gy maackt mij
 Van u leven een copen ! Gy maackt etc.
 Dat ick Hemels ben als gij !

V.

Stille Jesu ! die zachtmoedig
 In 't lijden zijt geweest !
 Schoon u smert swaar was en bloedig /
 Ontstak nocht uw Geest ;
 Hylt u mond zachtmoedig lam /
 Ropt een toornig woord hoort quam /
 Gy maackt mij ! Gy maackt mij
 Van u leven een copen ! Gy maackt mij etc.
 Dat ick lijdszaam ben als gij !

V I.

Liebe Jesu die het lieben
 In 't hert was ingeprent !
 En elck een zocht te believen
 Waar dat gij quamt ontrent ;
 Die niet alleen uwen brint /
 Maar u hand hebt bemint !
 Gy maackt mij ! Gy maackt mij

Van

Dan u leven een copp!
 Ey maacht my! Ey maacht my
 Dat ich lievend' ben als gy.

V I I.

Wil'ge Jesu! die geen eygen
 Wil had / of zocht allier /
 Maar den uwoen quaaamt te neygen
 Na 't Goddelijck bestier ;
 Hoe gerust! bedaart / en stil /
 Boogt g' u onder 's Vaders wil!
 Ey maacht my! Ey maacht my
 Dan u leven een copp!
 Ey maacht my! Ey maacht my
 Dat ich willig ben als gy!

V I I I.

Dier'ge Jesu! die verteert wierd
 Door 's Hemels vier en gloed!
 En sberde dat God vereert wierd
 Met hert en met gemoed ;
 Noyt en waart gy hout of klam/
 Maar steeds in een Hemel-flam!
 Ey maacht my! Ey maacht my
 Dan u leven een copp!
 Ey maacht my! Ey maacht my
 Dat ich vierig ben als gy!

I X.

Zob'ze Jesu! die in 't eten
 Of drincken noyt de maat
 Hebt van soberheid vergeten /
 Noyt deed gy overdaad/
 Zonder hert'le leckerij /
 Zonder tongen heerschappij /
 Ey maacht my! Ey maacht my
 Dan u leven een copp!
 Ey maacht my! Ey maacht my
 Dat ich sober ben als gy!

X.

Ted're Jezu! hoe bewoogen
 Waart gy met 's naastens smert!
 Hoe bermhertig! en medogen!
 Hoe naamt gy die ter hert!
 Iders troost / en hulp in nood!
 Wat was u mee-lyden groot!
 Ep maacht my! Ep maacht my
 Dan u leven een copp!
 Ep maacht my! Ep maacht my
 Dat ick teder ben als gy!

X I.

Kruysche Jezu! zupd're duyve
 Zonder de minste smet /
 Die u dziften reyn te buyge
 Wist na des Heeren Wet;
 In u dog was noyt een lonck!
 In u hert was noyt een bonck!
 Ep maacht my! Ep maacht my
 Dan u leven een copp!
 Ep maacht my! Ep maacht my
 Dat ick zupber ben als gy!

X I I.

Drome Jezu! die met bidden
 Dickwils den heelen nacht /
 Zeer yd'rig in het midden
 Dan 't belt hebt doorgebracht;
 O! met wat een heyl'g geweld
 Was u bidden dan verzelt!
 Ep maacht my! Ep maacht my
 Dan u leven een copp!
 Ep maacht my! Ep maacht my
 Zulchen bidder Heer als gy!

X I I I.

Geest'ge Jezu! o hoe geest'lijck
 En Hemels was u taal!

A woord en was noyt vleesch'lych /
 't Was Hemels. altermaal ;
 Hoe ziel-stichtend' was het woord
 Dat uyt uwe mond quam doort !
 Gy maacht my ! Gy maacht my
 Van u leven een roep !
 Gy maacht my ! Gy maacht my
 Dat ick spreken mag als gy !

X I V.

Heyl'ge Jesu ! wilt uytroeken
 Uyt my des Zathans beeld /
 En het uwe diep indruken /
 Des Zathans my verbeeld ;
 Dat ick niet u een mag zyn !
 A gedaante oock de myn !
 Gy maacht my ! Gy maacht my
 Van u leven een roep !
 Gy maacht my ! Gy maacht my
 Dat ick Jesu ben als gy !

E E N S A A M H E I D S T R O O S T.

Stem : Schoonste Nymphje van het woudt.

I.

A Ch hoe zit ick hier alleen !
 Afgesneen
 En van bloemen en van vanden !
 Zit by naa als in een kist /
 In mijn huys /
 Zonder eenig mensch te binden !

I I.

Creurt niet datje zyt alleen /
 O neen ! o neen !
 Wisse bloemen / misse vanden /

Mijne in het schepsel wat /
 Gy leert dat
 In den Schepper weer te binden.

I I I.

God die scheidt u van den mensch /
 Tegens wensch /
 Maar het is op dat na desen
 Als g' het schepsel niet en ziet /
 Nog geniet /
 Crachten zoudt by God te wesen.

I V.

Dimmer is de mensche meer
 By den Heer /
 Als wanneer hy wordt gebonden
 In een stille eensaamheid /
 Daar in leit
 Zeer veel zoetheid opgewonden.

V.

Als ick dit eens oberleg /
 Weg! weg! weg
 Met het schepsel kleyn van waarde!
 Als ick na by God mag zijn /
 Dat is mijn
 Hier een Hemel op der aarde.

V I.

Neen ick ben niet meer zoo bot /
 Dwaas en zot /
 'k Creur niet / ick ben aarts veraden /
 Schoon ick 't aarts geselschap mis /
 Neen gewis
 Die God weer krijght lijd geen schade.

V I I.

'k Weet dat God mijn eewig all /
 Hem weer zal /
 Stellen in der menschen stede /
 Door hem zelbe 't weer vergo'en /

Man my doen
Dat de menschen eertijds deden.

V I I I.

'k Zal mijn herte dat wel eer All te zeer
Da'r geselschap plaght te haacken/
Geben een ver ber're stee/
'k Zal daar mee
By God trachten te geraacken.

I X.

Beter is het immermeer/
Met den Heer/
Dan met menschen te verkeeren ;
Wie God heeft tot zijn gezel /
Kan dan wel
't Harts geselschap hier ontberen.

X.

Waar ick zit / of waar ick gaa /
Waar ick staa /
'k Stel den Heere my te hoozen ;
Als my oock geen oog en ziet /
Niemand niet /
'k Denck gy kond my zien en hoozen.

X I.

Nimmer ben ick zoo alleen /
Of 'k bind een
Die mijn ziele kan hermaacken ;
Als mijn God en ick alleen /
Anders geen
Hand'len mogen onse zaacken.

X I I.

Zalig is die mensch voorwaar
Dooz en naar /
Die in zijn eensame stonden
Als hy vzoomen / vbinden goet
Missen moet /
Dan na by God word gebonden.

Broosheit des menschen levens.

Scem: { Iet wes moet ick Laura vragen,
 Rosemont die lagh gedoken.
 Als de hooge noodt by tijden.
 Jonge dochters vol van jeugden.

I.

Ach! hoe broos is 's menschen leven!
 Staat men heden vast verheben/
 't Neemt zoo lichtelijck een heer!
 't Is niet anders dan een wadem/
 Met een snickje glipt den adem
 Heen/ en ziet hy is niet meer!

I I.

Zachmen niet wel schoone roosen/
 In het midden van haar bloosen
 Afgeplucht? gerucht ter neer;
 Of een windtjen quam en snoober
 Maar eens zachtjens offen ober/
 En zijn plaats en was niet meer!

I I I.

O! hoe onberwriekelijck staat hy!
 Als een Ceder-boom zoo laat hy/
 Maar hy dencht niet dat de Heer
 Als hy fris en wel te pas is/
 Hem kan roonen dat hy glas is/
 Eenem slag verbreecht hem waer.

I V.

Ach! hoe vast! onsterflijck schijnt hy/
 Maar hoe rasch / en licht verdwijnt hy?
 Als een ramp / en 't is gedaan:
 't Herwerck dat is afgeloopen /
 Zijne tijd booz-by gesloopen/
 't Glas is uyt / en hy moet gaan.

V.

Eer hy komt ter helft der dagen /
 Dien hy hem had boozgeflagen /
 Woerd het leven hem gestaacht :
 Zeg dan dwase mensch / ep zeg dan /
 Wat raat met die ? zeg wat weg dan /
 Die quaa reech'ning heeft gemaacht ?

V I.

Wat flateert g' u dan ? wat streelt g' u ?
 Wat belooft ge ? wat verbeeld g' u
 Eenen langen levens tijd ?
 Zijtje sterck / gy woord wel weecher /
 Niet een uertien zijtje zeecher /
 Ziet toe dat s' u niet ontgljyt !

V I I.

Immer is het booz u waarlijk
 Vol perijchels ! seer gebaarlijk
 't Eeuwig / eeuwig wel zijn van
 Ziel en lichaam op 't ontruffe
 Apt te stellen ? hond' licht misse /
 Hoe rampsalig waart gy dan ?

V I I I.

Menig heeft 'er zich bedroogen /
 Diese schielijk is ontbloogen /
 Eer zy 't wisten was zy boozt /
 Zy hon u oock wel ontsnippen /
 God u levens draat af-knippen /
 Heden sijne stemme hoort.

I X.

En wercht terwijl dat het dag is /
 Want het al te laat beklag is
 Druchteloos / nu moet g' het doen ;
 Nangesten u werck zeer veel is /
 En dat utwe tijd te eel is
 Om te lup'ren / moet g' u spoe'n.

Stelt u booz de dwase maagden/
 Die haar veel te laat beklaagden /
 Al haar bidden hielp haar niet :
 Creed terwijl de deur is open /
 Heden moetje oly hoopen /
 Terwijl dat' u God aanbied.

Een Geestelijk Mey-liedr.

Toon : Psalm 24.

I.

DE lieffelijke tijd komt aan /
 Komt ! kom laat ons na buyten gaan /
 Om in des Heeren wond're wercken
 D' uytzuchtelen van zijn Marestept /
 Zijn macht / en van zijn heerlijkheid
 Aldaar aandacht' h'jck aan te mercken.

I I.

Een yder spruysjen dat vermeld /
 Een yder kruysjen dat verteld
 Gods lof / en zeyd wilt in my leeren
 Hoe wijs dat God is / en hoe goet !
 Hoe aangenaam / en over-zoet !
 Dat g' in my ziet is van den Heere.

I I I.

Het aartterijck dat doz en dood /
 Van glans en heerlijkheid ontbloomt /
 En gansch verstorven schein booz desen /
 Hoe groen ? hoe tierlijck ? hoe schoon ?
 Hoe aangenaam komt dat ten toon ?
 Het schijnt als van den dood berresen !

I V.

Het juycht / en praalt / en is vol vreugt /

Al wat men ziet dat is verheught/
 En zoekt my tot bzeught op te wecken:
 Tusch dan/ zijt vrolijk in den Heer/
 In God / in God verheugt u zeer!
 Laat d' aardsehe bzeugt u tot God trecken:

V.

De specerijen loopen upt/
 Men ziet dat 't aangenaame krupt
 Doortkomt met lieffelijcke geure;
 Hoe lieflijk dat de Heere zy/
 Hoe minnelijck / dat konnen wy
 Apt haren zoeten reuck bespeuren:

I. V.

Met wat een heerlijck gewaait!
 Met wat een ober-schoon cieraat!
 Zietmen de bloemtuens in de hooften;
 De glans / de glooz / de heerlijckheid/
 Van Salomon daar by geleit /
 Dien luster moet daar booz verdooben.

V I I.

Hoe schoon! heel-vervig van colour/
 Hoe zoet en aangenaam van geur/
 Vertoonen zy zich in de velden!
 Haar schoonheid die verrucht mijn Geest/
 En pder van haar strijd wie 't meest
 Des Scheppers schoonheid zal vermelden:

V I I I

Het doz geboomt herleeft en groept/
 Het groent / en knopt / en wast / en bloeyt
 Zeer schoon / 't belooft ons vele vruchten;
 Het is verandert van gelaat/
 Het dozre nu heel cierlijck staat /
 Wie kan het zien zonder genuchten?

I X.

De beemden doen te deser tijd
 Zig op gelijk een groen tapijt/
 D

Mijn geest verruckt zig in 't beschouwen!
 Het kriet vol beesten ober al /
 Die God daar in een groot getal
 Tot 's menschen nut komt t' onderhouwen.

X.

De ackers staan vol hoozn-gewas/
 De weyden zijn vol klaver-gras/
 Tot spijs vooz vee en menschen;
 O Heer! wat zijt gy wilt? hoe goet!
 De aard verleent ons oberbloed/
 Wie zoud' nog meerder willen wenschen?

X I.

Waar dat ick zie rontsom en 't om/
 Waar dat ick gaa / waar dat ick kom/
 'k En kan u goetheid niet ontwijken!
 Zelfs het gebergte dat is vol/
 Men ziet dan in / dan uyt zijn hol
 Het wilt gediert gestadig strycken.

X I I.

De hooge drooge schrale hey /
 Verschaft de schaapjens hare wey /
 En veel vermaackelijcke bossen:
 Wat vind men al fonteynen daar?
 Die water als kristal soo klaar
 Dooz klare beekjens steeds uytlossen.

X I I I.

Het vee dat op zijn vlercken drijft/
 Wiens mond dooz konde gansch verstijft/
 En toegebrozen was vooz dezen/
 Dat zinght / en spzingt / en domineert /
 Dat sluyp / en jupcht / en quincleert /
 En schijnt het selfd' niet meer te wezen.

X I V.

Het Leeuwerckje dat klimt om hoog/
 Ick volg het dickwils met mijn oog /
 Maar 't hert helaas! wil niet na boben;

Foep my! mijn hert is nog zoo vast
 Aan d' aard / ach wat een swaren last!
 'k En kan u niet verhemelt looben.

X V.

Maar 't Nachtegaaltje spant de kroon/
 Het queelt en tieriliert zeer schoon /
 En 't kan zig zelven niet bedwingen ;
 Mijn duncht zoo diekwoils ick het hoorz/
 Mijn logge ziel behoort daar dooz
 Geweekt te zijn om na te zingen.

X V I.

Foep my! ick ben beschaamt ô Heer!
 Daar yder sehpseltje de eer
 Zijns Scheppers steeds komt te vermelden/
 Dat ick die reden en verstand
 Ontfangen heb van uwe hand/
 Daar mee nog bezig ben zoo zelden!

X V I I.

Mijn ziel die is zoo dooz en schraal!
 Ick denck by my wel menigmaal
 Zoud' dees' woestijn wel weer vrucht geben?
 Maar gy mijn God en zoud gy niet
 Gelijck men nu weer alles ziet/
 My oock zoo konnen doen her-leben?

X V I I I.

Beschijnt maar Hemels Son! mijn hert!
 Verzacht het / want het is verhart /
 En wilt my niet den dieldo besproejen
 Dan utwen Geest / dan zal ick weer
 Deel vruchten dragen t' uwer eer
 En in liemis en dengden groejen.

Bede voor de Maaltijdt.

Toon: { Psalm 100. of 134.
Christe die du bist dag en licht.

I.

O Groote God! die al wat leeft
Op aarden steeds zijn voedtzel geeft /
En houdt voor alles open dis /
Verzadet all wat lebend' is.

I I.

A gunst heeft wederom goedelijck /
Dees' tafel overbloedelijck
Met spijs en dranch ons toebereyd /
Tot onderhoud in matigheyd.

I I I.

Stort ulwen rijcken zegen Heer!
Op dese ulwe gaben neer /
Want 't is de spijs niet die voed /
Maar ulwen zegen leven doet.

I V.

Behoed my doch voor overdaad /
Als ick u goetheyd proef / zoo laat
Mijn hert niet hangen aan de aard /
Maar zig verheffen Hemel-waard.

V.

Laat oock mijn ziele zijn verzaat /
Met spijs die nimmermeer vergaat /
En 't hert met Hemels Man verquicht /
Mijn ziele met genaë verricht.

V I.

Op dat ick in u Koninckrijck /
Mag met u kind'ren eeuwiglijck
Planzitten / en door u aanschijn
Met vreugt altoos verzadicht zijn.

Lof-

Lof-fang na de Maaltijt.

Toon: Psalm 5.

I.

HEpl-rijcke God! mildadig Vader!
 Gy hebt uyt uwre volheid Heer /
 In goetheyd u zelven al weer
 Aan my betuygt / menschen Bewaarder/
 Daarom ick nader.

I I.

Ick zal u goetheyd eeuwig prijzen!
 Daar ick het minste krupmken niet
 Weerdig ben / van 't geen ick geniet/
 Komt gy my op een rijcke wijze/
 Daaghychs te spijse.

I I I

Gy hebt my nu weer oberlade!
 Met spijs en dranck in oberbloed/
 De aard' / de locht / de zee die moet
 Spijs geven om my te verzade /
 Door u genade.

V I.

Ach! dat ick doch dees' uwre goetheid
 Die ick proef / en smaack dag by dag/
 Niet te bergeefs ontfangen mag!
 Maar geest dat my steeds uwre zoetheid
 Tot ware boet leidt.

V.

Weckt in mijn ziele een begeren /
 Dat ick u goetheid met gesang
 Mag roemen al mijn leven lang/
 En met mijn leven u vereeren/
 O Heer der Heeren!

Eenige bedenckingen over de woorden van den Marquis van Vico, die wanneer hem zijn vrienden door het beloven van groote goederen, van God en de belijdenis der waarheid sochten af te trecken, aan haar schreef, dat hy in een uer gemeenschap met Jesus meer zaligheid gevonden had, dan in geheel Italien.

Toon:

Engelsche Klocken-dans.

I.

O Soeten Heere! blijfchap van mijn hert!
 U te missen is mijn grootste finert!
 't Doet my zoo sere! ja mijn grootste pijn
 Is ô Jesu zonder u te zijn!
 Gy zijt mijn vreught/
 Mijn geneught/
 Nopt geniet ick beter dag/
 Als wanneer ick by u wesen mag/
 Als ick maar by u verkeer
 Een uertien / acht ick veer
 Boven alle wereldds staat en eer.

I I.

Wilt my beschijnen met het lieflyck licht
 Van u alderzoetste aangesicht /
 Dan zal verdwijnen al die duysternis
 Die nog in mijn ziele ob'rig is ;
 Komt tot my neer !
 Zoetste Heer /
 Want gy Jesus God en mensch
 Zijt alleen mijn heyl en 's herten wensch/
 Reffens u my niet en lust/
 In u vind mijn ziele rust /
 Door u word der zonden lust geblust.

III. 2^u

I I I .

By my wilt blijven / of my met u leid
 Daar ick met u leef in eeuwigheid/
 Doet my beklijben in gemeenszaamheid
 Met u in genaz / en heerfickheid :
 Van my noyt gaat/
 Nog verlaat /
 Geeft dat 's wereldds ydelheid
 My noyt van u fcheid / of af en leid/
 En in boozspoed en in nood/
 En in leven / en in dood/
 My dog nimmer van u gunst ontbloomt !

I V .

Als ick mag wesen by u mijnen Heer /
 'k Mensch in Hemel of op aard niet meer !
 Als u zoet wesen my in gunst toelacht/
 Dat ick boven 's wereldds broughde acht ;
 Geen eer of staat
 My verzaat/
 Maar alleen u zoet aanschijn
 Doet my boven maten vrolijk zijn/
 Als ick dat hier maar geniet/
 Zelfs in 't kruys en in 't verdriet /
 Is de droefheid my geen droefheid niet.

V .

Schijnt doch van boven ô gy Hemels Son !
 Heil-fontein / en waar genade Bron !
 Van zal 'k u looben / want 't my meer verquickt
 Als wanneer gy my met goet verricht/
 Geen wereldds goet /
 Schoon zeer zoet/
 Daar in ick 't vernoeogen zocht/
 Heeft my opt de ruste toegebrocht/
 Maar alleen het Hemels zoet
 Kan verzaden mijn gemoet/
 Als gy my dat hier maar smaacken doet.

V I.

Laat doch mijn ooggen afgetrocken zijn
 Van de werelt / en haar yd'len schijn/
 Hy is bedrogen die op deze aard'
 Ietwes neffens u hier heeft in waard';
 Gy ô mijn God!
 Zijt mijn lot /
 In u schep ick mijn vermaack/
 Ik Acht het alles by u Rijck
 Maar voorz dreck Heer / en voorz slyck/
 Zonder u mijn ziele schadelijck.

V I I.

Doet my arbejden dat ick eeuwiglijck
 By u wezen mag in 't hemel-rijck/
 Dat ick my scheidde van het geen my Heer
 Van u zdeckt te scheiden immermeer;
 Laat niet bzeugt Dog de deugt
 Die van God is hoog geacht/
 Van my altijd yd'rig zijn betracht/
 En wanneer dat ick dan sterf/
 Geef dat ick dan niet en derf
 Ik by zijn / maar den Hemel erf.

V I I I.

Ik Mensch met verlangen / na dien zoeten dag/
 In de welck mijn arme ziele mag
 Worden ontfangen in het Hemels plein /
 Daar men zig berzaat ypt de heil-fontein/
 En men God ziet / Hem geniet/
 En ypt 's wellust beechen dymcht /
 En het Hemels Haleluja singt;
 Spoed u Heere / komt dog dzaa!
 Want mijn ziel verlangt daar na/
 Dat ick mee sing het Haleluja.

H E R T - S T E R C K I N G

tegens de bespotinge des Wereldts.

Stem: { Wel op wel op ick gaa ter jacht.
Windeken daar het bosch af trilt.

I.

DJe hier op het denuden vat/
Gaan wil na de Hemels Stad/
Moet ter degen Overwegen/
Dat hy veel schimps zal ontfaan/
En door' d'zucht ten Hemel gaan.

I I.

's Hemels weg is nau en niet/
En ter zijden oock bezet
Met veel smadders / Boose abders /
Die de broomen stercken steeds/
Met haar' tongen doen veel leeds.

I I I.

Zoo lang als de mensch zich stil
Met de wereld voegen wil /
Haar gelicken / En zig schicken
Tot bedrijf van alle quaad/
Word hy van haar niet gehaat.

I V.

Maar zoo haast men zich afscheid /
En de aardsche ydelheid
Niet wil plegen / Maar zig tegen
Hare boosheid zet / en hant/
Is men tot een schimp in 't land.

V.

En een yder een die zal
Tegens hem zijn bitt're gal
Steed's uptbraachen / En hem maachen
Tot een dole-wit van spot
Dat is hier der broomen tot!

D S

V I. Heele

V I.

Heele bloeden zal dien dzaack
 Tegens haar met groot vermaack
 Dan uytspouwen / Haar benouwen
 Met veel smaats aan alle kant/
 Dit 's de weg na 't Vaderland!

V I I.

Maar ick stoot my daar niet aan /
 Jesus is my voorgegaan /
 'k Zal hem volgen Onbervolgen
 In versmaathheid en verdriet /
 'k Agt des werelds smaathheid niet!

V I I I.

Als ick maar vooz Jesus ly /
 't Zy wat smaathheid dat het zy /
 'k Ben 't gewogen Te gedogen /
 't Zy dan goed of quaad gerucht /
 Ick ben daar vooz niet beducht!

I X.

Maar ick houd' het vooz een eer /
 Dat ick hier vooz mijnen Heer
 Alle quaadheid / Duple smaathheid /
 Lyden mag / ick acht dien hoon
 Als een peerl aan mijne kroon!

X.

En het baart in my veel bzeugt /
 Zoo wanneer my om de deugt
 Die serpenteren / Instrumenten
 Van de Satan roornig zijn /
 En uytspulwen haar fenijn.

X I.

Want dat my de wereld haat /
 En my om het wel-doen smaad /
 Hier my weet ick / En af-meet ick
 Dat de Geest der heerlichheid
 Op my rust in eeuwigheid.

X I I.

Zalig is die mensch boozwaar!
 Die veel smaathets booz en naar
 Komt te liden / Met verblijden /
 Een uytbaagsel is geacht /
 Als men maar de deught betracht.

X I I I.

Al die smaathet die men lijd /
 Is maar booz een korten tijd!
 't Is een blichje / Maar een smichje
 By die eeuw'ge heerlichheid
 Die ons God heeft toebereid.

Vrolijcke samen-komste der Vroomen.

Stem: Petite Royaal.

I.

Elfaat ons oock eens vrolijck zijn!
 En d' arme wereldlingen
 Die in slechte dingen
 Die gansch olijck zijn
 Bly zijn zonder maaten
 't Welck doch niet gedijt /
 Niet te goede laaten /
 Maar tot 's werlds spijt
 In God recht zijn verblijt!

I I.

Immers is het uytmemend zoet &
 Dat zomtijds oock de vroomen
 Oock eens samen komen
 Met een bly geinoet /
 Om met hoog're zaacken
 En bet're genuzgt /

Maar

Haar vrolijk te maachen /
 Wat is dat een vreugt ?
 Hoe zijn zy dan verheugt !

V.

Kom laat ons dan op onze wijs /
 Zonder angst en vrese /
 Lustig vrolijk wese
 Tot Gods eer en prijs :
 Licht is hoor d' oprechten /
 Vreughde toeberept
 Door die / die Gods rechten
 Houd in heylighepd /
 Die isse toegeseyd.

I V.

Wat meent gy arnte wereldling /
 Om dat wy niet als dwasen
 Lachen / tieren / rasen /
 Maar ick my bedwing
 Van die zotternpen
 Die ick acht en meen
 Dat een Christen myen ?
 Moet / dat daarom geen
 Vreught by ons zy ? ó neen !

V.

En Hemeling kan vrolijk zijn /
 Ja kan zelfs lustig zingen /
 En van vreught opspringen /
 Zonder bier of wijn ;
 Die een goe gewisse
 Binnen in hem heeft
 Kan geen vreugde misse /
 Want de deught die geeft
 Dat hy steeds feest lijk leeft.

V I.

Daar is op aarden niemand niet
 Die zoo vrolijk en lustig /

Wel-gemoed / en rustig /
 Meerder bzeugt geniet /
 Als die altijd pogen
 Hoe zy heilighlijck
 God behagen mogen /
 't Hemels Coninck-rijck
 Is in haar innerlijck !

V I I.

Wat bzeugt genieten zy te zaam ?
 Als zy een gespreck maacken /
 Van Hemelsche zaacken /
 Wat is 't aangenaam ?
 't Kan de ziele roeren /
 't Merckt ick weet niet hoe /
 Het kan my verboeren
 Na den Hemel toe /
 Ick word niet lichtelijck moe.

V I I I.

Wie zoud' niet al zijn aardsch vermaack /
 Zijn slapen / drincken / eten /
 Lichtelijck vergeten /
 Dooz dees' zainspzaack ?
 'k Heb noyt bet're stonden
 Dooz mijn ziel gehad /
 Maar dickwils bevonden
 In het spzecken / dat
 De tijt verliet te rat.

I X.

Een uer is dan maar een minuut /
 De tijt die is verlopen /
 En verby-gesloopen /
 Eer 't gespreck is uyt ;
 O dat peder ure
 Van een dagh mocht zijn !
 En wat lang mocht dure /
 't Is my zulcken pijn !
 Daar moet gescheyden zijn.

I I. Deel.

Af-keer van het gezelschap der godloofsen.

X.

Weg! weg met het godloofse rot!
 'k Kan onder haar niet dueren!
 Die my te verhueren
 Zoecken van mijn God;
 Als ick by haar mercke
 Dat gezondigt werd/
 Zieud' haar booze wercken/
 Wat is dat een smert?
 Een dootsteeck dooz mijn hert!

X I.

Mijn ziel koonr' niet in haren raat!
 'k Zal met haar niet verkeeren
 Die mijn God ontoreen/
 Met het zondig quaat;
 'k Heb een groot mishagen
 Als zy by mijn zyn/
 'k Kanse niet verdragen/
 't Is my zulcken pijn!
 Als 'k onder haar verschijn.

X I I.

En uer dat valt my ceulwen lang/
 Als ick het niet behoefde /
 Kan daar niet bertoebe /
 't Is my daar te bang;
 Kroom' terstond te schepden /
 'k Ben niet in mijn schick /
 Kan daar niet lang bepden /
 Maar ick van haar wijck /
 'k Moet zyn by mijns geljck.

X I I I.

Men hoort daar niet dan boos gerel /
 Heer laat my doch na desen

Onder haar niet wesen
 'k Haats' als de hel ;
 Ja zoud' ick niet haten
 Die u haten Heer ?
 'k Haats' uptermaten/
 Weertse / weertse veer !
 Daar 't zijn doet my seer.

X I V.

Mijn lust haar dwaze bzeugde niet/
 Haar dobbelen / speelen / dzincken/
 Lachen / danffen / klincken/
 Is my een verdriet /
 'k Vind daar geen vermaack in /
 'k Acht het maar vooz dzaf /
 'k Heb daar gansch geen smaack in /
 't Is my veel te laf /
 My steekt de walg daar af.

X V.

Die bzeugt heeft wel een zoeten schijn /
 Indien icks' niet kende /
 Maar ick weet in 't ende
 Zalze bitter zijn ;
 Weg ick ben zoo hot niet ?
 Ken haar vernserije/
 Deen ick ben soo zot niet /
 Dat ick daarom my
 Bzeug in een eeuw'ig ly.

H E M E L S G E W E L D T.

Stem: Schoonste Nymphje van het woudt.

I.

ACh hoe moepelijck ! hoe zwaar !
 Walt het haar /

Die

E D I S C H E

Die op 's Hemels nauwe wegen
Wand'len willen / 't valt zoo bang /
Met gedrang
Wordt het Hemel-rijck verkregen.

I I.

Denckt niet ydel werelts wight
Dat het licht
Zonder moepte word bekomen;
Stozmen moet men als een Helt
Met geweld /
Want zo wordt het ingenomen.

I I I.

Hier en geld geen lasse zucht /
In de lucht /
Reen / 't wordt strydende verkregen;
't Koninckrijcke Gods bestaat
Niet in praat /
Maar het is in kracht gelegen.

I V.

Meentje dan verdwaasde mensch
Met een wensch
's Hemels Koninckrijck te winnen;
Reen / maar die met alle macht
En met kracht
Dringen / raacken daar te binnen.

V.

O de poorte van de Hel
Krijgt men wel
Nicht en zonder arbejd open!
Men komt daar van zelfs genoeg
Al te vroeg /
't Is onnodig hart te loopen.

V I.

't Helsehe pat is ruym en breed /
En men treed
Zoo gemackelijck daar enen;

Jaa

Ja men daalt van zelfs al heen
 Na beneen/
 Zonder moepelichheid of steenen

V I I.

't Hemels paadtje gaat stepl op/
 Die den top
 Daar van te beklimmen poogen/
 O! die worde 'k weet niet hoe
 Mat en moe /
 Die daar zijn wil moet dat mogen.

V I I I.

Zalig is hy die lijd/
 Dapper strijd
 Tegens zijne heyl-bianden ;
 En met macht geweldelijck
 't Hemel-rijck
 Nemen / en in yber branden.

I X.

God zal haar een eeuw'ge kroon
 Tot een loon
 Op haar bloed'ge hoofden zetten/
 En seer schoon in 't wit bekleedt/
 Tot beneen
 Zonder buyligheid of smetten.

X.

Om ten eynde van den strijt/
 Zeer verblijt
 Boven by den Heer der Heeren
 Met palm-tacken triumphant
 In de hand
 Eeuwighlijck te triumpheren.

Zoetigheidt en nuttigheidt der eenfame
Meditatien.

Toon: *Psalm 77.*

I.

NOpt en heb ick bet're stonden /
Dooz mijn nare ziel gebonden /
Als wanneer ick heel alleen
Met mijn God mag zijn gemeen :
O! wanneer ick stil en eenzaam /
Zoo met God mag zijn gemeenszaam /
Dat is 't aller zoetste zoet /
Dat gemeten kan 't gemoet !

I I.

Ik Heb my dickwils afgeschepden
Van 't gewoel / dat af te leyden
Komt de zinnen van den Heer /
En steeds druckt na d' aarde neer /
Om zoo byz van 't aardfch gewemel /
Op te stijgen na den Hemel /
En het herte van de aard'
Op te zenden Hemel-waard.

I I I.

O! hoe stiller! hoe eensamer!
Hoe geschickter / hoe bequamer!
Dat mijn ziele zich bebind /
Tot dat heylige bekwint!
Kan my wonderlych verluste
In de stilte / in de ruste /
Zelfs oock in het eenzaam veld /
Daar het fchepfel God vermeld.

I V.

Yder diertje / yder miertje /
Yder graasje / yder siertje /
Kreepen t' zaamen uyt de eer

Dan

Dan den grooten Opper-Heer
 Oder steentjen / pder zantjen /
 Oder boomptjen / pder plantjen/
 Oock de bloemptjens in den Hof /
 Geven overbloedig stof /

V.

Om de wonderlijke schoonhejd /
 Die daar in dog naecht ten toon leyd /
 Dan den Schepper te verstaan /
 Dan zoo denck ick onbelaan
 Indien 't schepsel is dus heerlijck /
 O hoe schoon! en onwæerdeelijck!
 Wat een glans! en wat een schijn
 Moeter in den maacker zyn!

V I.

Hooz ick daar het tirillieren
 Dan de vogeltjens / die zwieren
 Dooz de lucht / of op een tack
 Zingende op haar gemak /
 'k Denck hoe zy met held're keelen
 's Heeren zoeten lof uytqueelen /
 'k Heur mee na / ep liebe hoozt!
 Wat maacht dat een zoet accoord!

V I I.

Koom ick d' aarde te beschoutwen /
 'k Vind de bergen en lands-douwen /
 'k Vind het gansche aarterijck
 Alwer goed'ren vol en rijck!
 Schaapijens zijnder in de heyde /
 Beesten zijnder in de weyde /
 Waar 'k my wende / waar 'k my keet /
 't Is vol alwer goetheid Heer!

V I I I.

Gaa ick d' oogen eens opheffen
 Na den Hemel / met beseffen /
 Na de Zon / of na de Maan /

Zoo moet ick verwondert staan :
 En ick roep uyt met verbaastheid/
 Welbedagt / en niet in haast'heit/
 Groot zijt gy in Majestept !
 Wonderlijck in heerlichhept !

I X.

Of indien ick eens van verre
 Zie / hoe duysenden van sterre
 Flonckeren en pralen zelf
 Aan het buytenste gewelf ;
 Dan zoo denck ick met verwond'ring/
 Indien de buytenste zold'ring
 Zoo verciert is / o hoe fijn
 Moet het binnenste wel zijn.

X.

Of zoo ick de diepe paden
 Gaa van d' holle zee doorwaden/
 Daar bevind ick nog veel meer
 Alre wonderen o Heer !
 Daar is diepte zonder maten /
 Daar is hzeete niet t' ombaten/
 Dan zoo zeg ick o ! hoe groot
 Zijt gy Heere Zebaoth !

X I.

'k Zie daar in de Schepen wand'len/
 Die in verre landen hand'len/
 Die op Gods genade gaan
 Naar de Mooz / en Indiaan ;
 'k Vind daar in de Leviathan /
 Daar de mensche heeft veel baat van/
 Kleyne visschen zonder tal/
 Alre wond'ren ober al !

X I I.

'k Gaa my zomtijds oock wel zetten /
 Om u Heplig Woord en Wetten /
 In het eenzaamst van mijn hups

Afgesonderd van 't gedruys/
 Met my zelven eens ter degen
 t' Oberleggen / t' oberwegen /
 En t' herhantoen oock dat Woord
 Dat ick boozmaals heb gehoozt.

X I I I.

Als ick aan dat peynsen koomme /
 'k Woord' daar dooz als opgenome /
 'k Woord' dan wonderlijck verheugt /
 'k Doel dan niet dan Hemel-breught ;
 Daar en is geen aardfche zaacke /
 Die mijn ziel zoo kan vermaacke /
 Zulcken zoeten zoetigheid /
 Is in 't peynsen opgelepd.

G E L A T E N H E I D T

eens Christens onder de droevige oor-
 deelen Godts.

Toon : Uytverkooren lam &c.

I.

L Wat oock komen wat dat op aard' wil komen !
 'k Zal het zonder schzomen wachten van mijn
 Godt ;
 'k Weet dat altijd op der aard' de bzoomen
 Krups en lijdten hebben tot haar lot :
 't Zy dan wat het zy / 'k wil het geern verdragen !
 'k Ben niet keurig wat het zijn booz plagen /
 'k Zal mijn tegenspoet / lijdten met een goet
 Behagen.

I I.

Hy is d' Opper-Heer / wie zal hem dan vragen
 Als hy zend zijn plagen / waarom doetje dat ?

Schoon dat het vat in stukken word geslagen
 't Vat heeft ebenwel geen woord in 't vat/
 Om in ongeduld tegens God te mozen/
 't Past geen schepsel tegens God te knozren /
 Maar tot lijdszaamheid / moet ons zijn hoogheid
 Aanpozren.

I I I.

Al het geen ich ben heb ich maar ter leene /
 't Komt God al met eene / 't is het mijne niet /
 En mag de Heer dan oock niet met het gene
 Dat hem toebehoort / schoon ich het geniet
 Doen wat hem belieft ? hand'len na zijn wille ?
 Zal zijn wel-behagen my niet stillen ?
 En zijn wil de mijn / niet doen van de zijn
 Verschillen ?

I V.

Ach moght mijnen wil in Gods zijn verkozen !
 En Gods wil verkozen ! dat dat eppen Ick
 Apt my verbannen zijn mogt na verkozen !
 En mijn wil des Heeren wil gelijk !
 Op dat als ich zp in elend na desen /
 Alwen wil oock mijnen wil mag wesen /
 En al 't geen gy doet / van my zijn booz goed
 Gezeesen.

V.

Tugt hy my ick weet 't is tot mijnen besten /
 En het zal ten lesten my nog zijn ten goe :
 Hy komt zijn heyl daar dooz in my te besten :
 O daar is nog honig aan de roe !
 Schoon dat ick dat in 't eerst niet wel kan merken/
 Hy komt mijn ziel in droefheid te versterken/
 En dooz zyne tucht / in my nog veel vrucht
 Te werken.

V I.

'k Tijd' oock wat ick lijd' Heer gy zijt rechtbeerdig !
 'k Ben het dubbelt weerdig als gy my lastijd ;
 En

En zal ick dan niet willig zijn en bezdig
 Dat te lijden ! daar gy my bezyt
 Van veel groot're smert / en benaud're plagen !
 En my geben moght veel herd'ze slagen !
 't Past dan immers niet / over zyn verdriet
 Te klagen.

V I I .

Salig is de mensch die de Heer kassijdet /
 En veel smerten lijdet met geduldigheid /
 Indien dat hy hier na mag zijn bezydet
 Van des Heeren toorn en grimmigheid !
 Het is maar een blick by dat eeuw'ig branden /
 En een knip by 't helsche knappertanden /
 'k Draag' niet dat ick nu lijd' zoo 'k maar by u
 Belande.

V I I I .

Beter is het hier dan hier na te lijden /
 't Larups gaat vooz 't verblijden / droefheid vooz de
 vzeught /
 Laat my op der aard' dooz droefheid vyz bestrijden /
 Als ick maar hier na mag zijn verheught :
 Wilt my op der aard' branden / snijden / kerben /
 Doet my vyz hier alle dage sterbe /
 Als ick maar u rijck / hier na eeuwighlijck
 Be-erbe.

NEDERLANDTS KLAAG-LIEDT

in den Jaare 1672.

Toon : Psalm 79.

I.

Ach dat ick heel en al moght water wezen !
 En dat mijn oog een traan-fonteyn na dezen
 Mogt

Mogt zijn ! waar uyt steeds tranen moghten bloesjen /
 En 't ziltig nat mijn dorre wang besproesjen /
 Ach kond' ick met beklag !
 Gedurig naght en dagh
 Nederlands elend' betreuren !
 En om haar nare smert /
 Mijn ongeboelig hert
 Van droefheid als verscheuren !

I I.

Op hebt de Krijgs-baniere opgeheben /
 En een uytlandig volck bebel gegeven
 Haar dodelyck gereedschap toe te rusten /
 En dooz te breecken binnen onse kusten /
 Zoo dat men niet en hoort
 Als Krijgs-geschrey en moort /
 Als klagen / en als kermen /
 Men zucht / men blugt / men jaaght /
 Men rooft / men brand / men plaaght /
 Dat het is om t' erbermen !

I I I.

Ons land het welck een korten tijd geleden /
 Een Paradijs / een lust-hof was / een Eden /
 Een Canan dat vol honig en vol melck was /
 Zoo schoon dat het een wonder als van elck was /
 Des werelts lust-pleel /
 Dat eertijds van geheel
 Europa schier de kroon was /
 Dat licht nu een woestijn /
 Een wildernis te zijn /
 Dat eerst zoo ober-schoon was !

I V.

Ons Kercken daar de waarheid in gepreekt wiert /
 En tot den waren God alleen gesmeect wiert /
 Daar word een keers den Afgod aangesteecken /
 En hoort men niet als Babels tale spreecken /
 Daar word het ware licht

Gebluft / en een verdidgt
 Van 's menschen eygen vonden
 Gepredickt en gestijft /
 Ick grouwuel! soep men drijft
 Daar handel met de zonden.

V.

Men roept reyn af / reyn af zelfs tot de grond toe /
 Daar is het nu de rechte tijd en stond toe /
 Op dat de naam van Jacob niet vermeld word /
 En zijnen lof op aarden meer verteld word /
 Men juygt nu met gelag /
 Ha! ha daar is de dag /
 Daar lange na getwaght is !
 Zijt vrolijk en verblijd /
 Want daar is nu de tijd
 Daar lange naa getracht is.

V I.

Mijn dunckt het is een doot-steeck in mijn beenen !
 Ick zoud' my zelfs wel schier tot water weenen /
 Als ick gedenck hoe stoutelijck en bermeten /
 Ons daaghlijcks word zeer smad'lijck toegelieten /
 Van 't hepl-loos Babels rot /
 Waar is nu ulwen God /
 Dat hy u red' en helpe /
 Mijn moed die word daar van
 Zoo vol / Heer dat ick dan
 Mijn droefheid niet kan stelpen

I I. Deel.

Nederlandt rechtveerdicht Godt in zijn
 oordeelen.

V I I.

O God! gy zijt rechtveerdig in u plagen!
 Ick ben gewillig ulwen roorn te dragen /

E 5

Want

Want ick ben 't weert / het is Heer ! uwe schult niet /
 Nan ons en hielp u wachten en geduld niet /
 Wat hebje niet gedaen ?
 Hoe 't met ons aangegaaen ?
 Maar alles mocht niet baten /
 Wat datje deed of liet /
 Deen / het en hielp dog niet /
 Men wild' het quaad niet laten !

V I I I.

Ons land had gy versien Heer ! met een schaare /
 Van pb'rige ziel-zoeggende Dienare /
 Die krachtelijck als hinderen des donders /
 Gods vreselijcke toorn tegens de zonders /
 En 't nakende bederf /
 Zeer dick en menighwerf
 Met ernst hebben verkondigt /
 Maar wat'er wierd gepreecht /
 En hoe daar wierd gesmeecht /
 Daar wierd niet min gezondigt !

I X.

Wat had gy ons niet wonderlijck gezegent !
 Met alle heyl / en rijckdom ober-regent /
 Zoo dat ons Land een hoorn van alle goed was /
 Een magezijn van alle ober-bloed was /
 Maar 't was al bruchteloos !
 Men bleef al eben boos /
 In die vdoospoed en ruste /
 Ja uwe goedheid Heer /
 Mis-bruyckte men wel eer
 Tot voedsel van zijn luste.

X.

Als 't wel doen niet en hielp doen gaast gy slagen /
 Begonst ons bueren eerst roms om te plagen /
 Gy liet ons zien dat Turps-land omgekeert wierd /
 En Britten-land dooz burger-twist verteerd wierd /
 Het Noozden ging niet by /

Den Anger was in 't wy/
 Gy riept / ziet Neder-land / ziet dog
 In haar verderf het uw;
 Bekeerd / bekeerd u nu /
 A nakend quaad ontvlied dog.

X I.

't Was al vergeefs / wy zagen in haar smerte
 De onse niet / wy namen 't niet ter herte /
 Daarom begonst' gy oock ons zelfs te plagen /
 Zoo dat men oock een yder hoozde klagen
 Dat oorlog / pest / en brand
 Droogt / dooz-breeckt / mupsen 't land
 En 't minderen van nering
 Ontfenuwde van kracht /
 Het was niet als het placht /
 't Ging quijnen aan een tering.

X I I.

Dit was het al. Maar ach! men onderzocht niet
 Na d' oorzack van dit quaad/helaas! men dogt niet
 Dat eygen zond' de oorzack van die smert was/
 Dat het booz Neder-land zoo bitter/en zoo hert was/
 Men bleef nog onbekeerd /
 De zond wierd niet geweert/
 Men wierd berherd in boosheid /
 Met 't meerd'ren van de straf /
 En nam de zond' niet af /
 Maar wies nog de godloosheid.

X I I I.

Tot dat des Heeren toorn zoo wierd onsteekken/
 En zijne grimmigheid zoo aan 't doozbreecken /
 Gelyck een vier dat niet en was te keeren /
 Dooz eenig middel van ons af te weeren /
 Maar alles dooz zijn vlam
 Wat dat'er oock booz quam
 Vernielt / en neer-gebeld wierd ;
 En wy gansch overheert /

Het Land als omgekeert/
In 's hiands macht gestelt wierd.

I I I. Deel.

Nederland bid God vierig om verlossing.

X I V.

O God! ick ben bedroeft! ick schrick! ick yse!
Mijn ziel versmelt! mijn hert beswijckt! ick gzyse
Als ick gedenck hoe 't land in diepe schuld is/
Ten Hemel toe met zonden opgebult is/
Ick word ick weet niet hoe/
Mijn hert en mond gaat toe/
Ick kan mijn tong dat lit niet
Bewegen met bescheyd/
Het is als of gy zeyd/
Doo? Neder-land en bid niet.

X V.

Maar eventwel en kan ick niet vergeten
Uw's Sions Heer / dat deerlijck en bekreten /
Almechtig in een dodelycke smert leyd/
En u nochtans zoo dicht en na by 't hert leyd/
Erbermt / erbermt ô God!
En toont nog datje tot
Het zelbe zijt genegen /
Ontwaacht / ontwaacht met kracht /
In swachheid toont u macht /
Want wy zijn zeer verlegen.

X V I.

Ons scheepjen is in grooten nood der baren /
Het houd het effen boben in het baaren /
Het strijckt het zepl. So gy 't niet stilt/het zinkt Heer!
Of uwe hand toereyckt / u volck verdzinckt Heer!
Maacht op / 't is meer dan tijd/
Toont datje wacher zijt /
Stilt de buld'rende winden /

Het bypschen van de zee
 Gelyck eens Christus dee/
 Wilt met een woorzd inbinden.

X V I I.

Laat niet toe dat de zond' des Lands zouw weeren
 A goetheid Heer! en uwre hulp afkeerren /
 Vergeeft dooz uwre goetheid 's Lands godloosheid/
 Ziet ober onse ober-groote boosheid/
 En schelt genadig quijt/
 Om Jesu wille zijt
 Verzoend in zynen bloede
 Met ons en met ons land/
 En laat dan uwre hand
 Gekeert zyn ons ten goede.

X V I I I.

Gedenckt dog aan het zuchten en het steenen /
 En merckt dog aan het klagen en het weenen /
 Van die die zig geduriglyck ontstellen/
 En om de zond des Lands haar zielen quellen/
 Om harent wil behoud/
 Gelyck gy boozmaals woud
 Om tien byoomen verschoonen /
 Daar zijnder nog wel tien/
 Ja tienmaal tien misschten
 Deel meer die by ons woenen.

X I X.

Laat ons geroep u ingewand bewegen/
 En stryd met uwre stercke hand eens tegen
 Die lasteraars / die zeggen God die haat haar /
 Waar is haar rotz? haar buergt? o die verlaat haar!
 Verschijnt ter deser stond
 Eens blinckend' / stopt haar mond/
 Verlossende zoo zegt haar/
 Dat gy nog onsen schilt /
 En helper wezen wilt/
 Met wercken weder-legt haar.

En werpt den zoon des Antichrist ter neder /
 Dijft uyt u Hups de koopers doch eens weder /
 Doet Dagon plat ter aarden neder-ballen /
 Verdwaast den Antichrist /
 En maacht ter schand zijn list /
 Slaat hem met schrick en bzeese /
 Maar laat u hand en kracht /
 Gelyck wel eertijds plaght /
 Aan onze zijde wezen.

Gy zijt van ouds Israels hulp in noden /
 Die onse Vaders hebt uyt dussend dooden
 Zeer wonderbaar gered / als s' op u bouwden /
 In hare nood op u alleen vertrouwden /
 Wy stemmen oock op u /
 Verlost ons dan oock nu /
 Wilt ons dog niet beschamen /
 Maar red / en helpt ons Heer !
 Hersteld / hersteld ons weer /
 Op ons Gebed zegt Amen.

T W I S T des H E E R E N
 met zijn Volck in den Jaare 1672.

Toon : Psalm 97.

I.

HOe komt het dat gy Heer !
 A eygen volck zoo zeer
 Benaut met droebe plagen ?
 En geeft zodan'ge slagen
 Die treffen tot in 't hert !
 En toeboght smert op smert /
 Zoo dat'er kreuck op kreuck /

Zeer

Zeer droebig bzeuck op bzeuck
 Steeds uptgeroepen wert ?

I I.

Zeg Heer ! hoe kan dat gaan ?
 Ons ! ons soo hart te slaan !
 Die naa u naam genoemt zijn /
 En wijsd en zijd beroemt zijn /
 Dat wy de ware leer
 Als Woords genieten Heer ?
 Zeg ! hoe kan dat bestaan /
 Dat wy te gronden gaan /
 Met uw's Naams prijs en eer ?

Godt antwoordt Neder-Landc.

I I I.

Vraagt gy waarom dat ich
 U plaag dus smertelijck /
 En droebig kom te wonden ?
 Het zijn u suode sonden /
 Die tergen mijn gebuld /
 Waar mee gy zijt verbuld /
 Dat het zoo bitter is /
 De oorzaak is gewis
 Alleen u zonden schuld.

I V.

Gy roemt wel met de mond
 Dat gy zijt in 't verbond
 Met my / maar upt u wercken /
 Kan men niets minder mercken
 Als dat gy mijn volck zijt /
 Schoon dat gy zulcks belijt /
 Gemerckt dat gy het quaad
 Zeer stoutelijck begaat /
 En 't zelve niet en mijdt.

V.

't Is waar dat ick mijn woord
 Dat hert en ziel door-boord/
 Wel aan u heb gegeven /
 Maar 't heplig te beleven
 Is by u niet geweest /
 In 't minste of in 't meest/
 Maar hebt steeds overtreen /
 Mijn Goddelijcke reën/
 Zeer stout en onbeveest.

V I.

En hield met lossigheid /
 In ongerechtigheid
 Mijn ziel-hepl'gende waarheid /
 En haar' held're klaarheid
 Verdoncherd en beklad /
 Met 't zonden-buyl bespat/
 Zoo dat zeer tastelijck /
 Door u doen lasterlijck
 Mijn waarheid is gesmat.

V I I.

Daarom om dezen blaam
 d' Ontteering van mijn Naam /
 Rechtbeerdelijck te weeren/
 En van my afte keeren /
 Kond' ick my langer niet
 Onthouden / maar ey ziet
 Mijn grimmigheid ontstact/
 Die als een vier uptzact
 Dat zig niet keeren liet.

V I I I.

'k Was des ontfermens moe /
 Daarom nam ick de roe /
 En toonde mijn mis-hagen/
 Met u zeer hert te plagen /
 En zepd' ziet daar 's de vucht

Der zond / daar g' onbedugt
 My steeds hebt meed' getergt/
 En tot deef wzaack gebergt/
 Daar onder gy nu zucht.

I X.

En zoo gy nu booztaan /
 Dencht langer boozt te gaan
 In zonden en godloosheid/
 Volhardet in u boosheid /
 Zoo zal ick van nu aan
 U nog veel herder slaan /
 Tot dat gy eindelijk
 Oock wel eens ganschelijck
 Mogtet te gronde gaan.

I I. Deel.

Neder-lands Schuldt-bekentenis.

X.

Ach Heer! 'k beken dat gy
 Genadiglijck met my
 Handelt / gy zijt rechtveerdig/
 Ach ick ben by meer weerdig!
 Gy straft niet na de maat/
 Of veelheid van ons quaat/
 Maar mogt veel herder slaan/
 En laat veel overgaan /
 Tot onzer nut en baat.

X I.

't Is waar Heer! dat ons Land
 Is vol aan alle hand /
 Gepropt met snoode zonders /
 't Is breeemt / en by wat wonders /
 Dat wy niet gansch verteerd /
 Als Sodom omgekeerd/
 Geheel vernietigt zijn/
 Het is alleenig dijn

Genaâ / top waren 't weert.

X I I.

Verhalven indien gy
 Raad dezen woudet my
 Met hard're roe'n kassijden /
 Nog heftiger bestrijden /
 Mijn ziel zal stille zijn /
 'k Zal stom zijn in die pijn /
 En trachten dat ick niet
 In 't lijdende verdziet
 Ongeduldig en schijn.

X I I I.

En ick zal van nu boozt
 Veel liever zoo 't behoort /
 My aan mijn zonden wzeecken /
 En doden mijn gebzeecken /
 De stoochers van die twist /
 Die God zoo aangehist
 En hebben op-gereid /
 Dat zal in eeuwigheid
 Met mijn niet zijn beslist.

X I V.

Maar ick zal met demoet /
 A vallen Heer te boet ;
 Met klagen en met weenen /
 Met zuchten en met steenen /
 Met schuld-bekentenis /
 Zoeken vergiffenis /
 In 't Heeren Jesu bloed /
 Die 't alles weer verzoet /
 En ons verzoening is.

X V.

Wie weet het of gy Heer /
 Wiens ingetwand zoo teer /
 Barmhertig / en medogend /
 Wiens hand dat is almogend /

Op moght u ober 't land
 Ontfermen? en u hand
 Stil houden van het slaan/
 Uw' toorn moght overgaan/
 Die als een vier ontbrend.

I I I. Deel.

Godt antwoordt Neder-landt.

X V I.

Hoort Neder-land / zoo gij
 A nog heert tot mij/
 Met vasten en met treuren /
 Uw' herte te verscheuren /
 En uwze zonden haat /
 Opzachtelijck verlaat/
 Tot mijnen dienst begeeft!
 Godzaliglijcken leeft/
 En zulcks toont met'er daat.

X V I I.

Dan zal 'k mijn slaande hand
 Die tegens u gekant
 Was / weder van u wenden/
 En weeren uw' elenden ;
 Mijn toorn zal zijn geblust /
 Mijn grimmigheid gezust/
 Uw' plagen tot een end/
 Want als 'k die tot u send
 Ick doe dat niet met lust.

X V I I I.

Maar eer om dat ick moet /
 't Is tegen mijn gemoed
 Ick plaag u niet van herten/
 'k Doel smerten in uw' smerten/
 A pynen doen mij wee/
 Als 'k u slaa slaa 'k mij mee/

Opzettelijck verlaat
Ben ich met u in hzee.

X I X.

En zal des plagens moe/
Nanstonds; dan oock de roe
In 't vier der liefde verbzanden/
A dragen op mijn handen/
A reddden vooz den bal/
A zeg'nen ober al/
Zoo dat u quaad in goed /
A bitter zelfs in zoet
Verandert worden zal.

Neder-landt spreeckt tot Godt

X X.

Ziet hier stel ich my Heer!
Vooz u oprecht'lijck neer/
Om in 't verbond te treden
Met u / 'k beloof u heden
Dat ich van dees' uer aan/
Beducht en wel bera'an/
Met ernstig oberleg/
Mijn zond' den dienst opzeg /
En haar zal tegenstaan.

X X I.

Ich zal naa deze tijd
Met meerder zorg en blijt
Op u geboden letten/
En pb'rig u wetten
Bewaren als vooz heen ;
Ich zal my zelfs in geen
Bekende zond hoe zoet !
Toegeven / oock hoe goet !
Zy voozmaals my toescheen.

X X I I.

Maar ach ! wat gaat my aan ?

Zeg

Zeg is het wel gedaan /
 Dat kreup'len zig verbinden/
 Te loopen Heer ! als hinden ?
 En lamme in u pa'an
 Beloben boozt te gaan?
 Als ich my zelfs ten go'en
 Verbinde iets te doen/
 Ben ich oock wel bera'an ?

X X I I I.

'k Weet Heere dat 'k in my
 Als 'k in my zelven zp /
 Ten goede gansch geen macht heb/
 En zonder u geen kracht heb
 Te doen wat gy gebied ;
 Maar ich beloof het niet
 In eygen wil en kracht /
 'k Steun op geen eygen macht/
 3' Is als 't Egyptisch riet.

X X I V.

Maar Heer ! op u ich leun/
 Op uwre kracht ich steun/
 Wilt gy mijn ziel verstercken/
 Dooz uwre kracht doen wercken/
 Dat 'k machtig in den Heer /
 Zoo booztaan immermeer
 Dooz uwre sterckte sterck/
 Dooz u het goede werck/
 En leef tot uwre eer !

Z E G E N - Z A N G
 over de onverwachte uyt-tocht, en des
 Heeren wonderbare verlossinge van onzetyran-
 nijcke Vianden, geschied den 7. April 1674.

Toon: Cupido onlangs geleen.

I.

Koom laat ons nu te zaam
 Des Heeren Hepl'gen Naam
 Met gezanck / en geklanck eere geven/
 Dooz zijn goetheid bequaam;
 En nu in dese tijd/
 In weerwil en in spijt
 Van die geen / die niet een ons benijden/
 In God recht zijn verblift

I I.

Tuycht vrolijck / zingt den Heer/
 Roemt / prijst / en looft hem zeer/
 Maache hem groot / die in nood / zag niet d' oogen
 Zijns goedheids op u neer
 En u zoo wonderbaar
 Verlost heeft / dat dees maar /
 Dooz ons scheen veel eer een droom te wesen /
 Zijn gunst blincht zonne-klaar.

I I I.

Al was ick niet dan tong /
 Schoon 'k als een Engel zong /
 Met mijn mond / uyt den grond mijnes herten /
 En ick van vzeugt opsprong/
 Zoo zoud gy nog naa weerd
 Niet van mijn zijn vereerd /
 Dooz het goed / 't geen g' ons doet in dees dagen /
 En gunstig hebt verscheerd.

I V. G

I V.

Gy hadt ont onze zond
 Ons Land wel swaar gewond/
 Wel in nood / niet ter dood toe getuchticht/
 Gy dacht aan u verbond:
 En hebt den toorn gewoert/
 Uw' grimmighepd gekeert
 Tegens haar / welke daar als Tyrannen
 Ons hadden ober-heert.

V.

En hebt haar wonderlijck
 Vernedert / en de wijck
 Meer met schand upt ons Land zelfs doen nemen
 't Is onbesesselijck!
 Hy blucht daar niemand dzingt!
 Verlaat daar niemand dwingt
 Zijnen buyt! moeder upt / daar hem niemand
 Ons Vaderland ontwingt!

V I.

Bzaagt nu afgodisch rot
 Waar is dog ulve God /
 Die in 't ly / aan u zy placht te wezen?
 Drijft nu den hoon en spot!
 Hy blucht daar niemand jaagt!
 Is booz hem zelf verzaagt!
 En keert weer / met oneer / zietje nog niet
 Dat 't God is die hem plaagt?

V I I.

Ziet hoe dat Wagon weer
 Dalt booz de Arche neer/
 God zijn Hups / van 't gespuys der Verkoopers
 Zelfs zupvert als wel eer!
 De dupsternisse zwicht/
 En het ziel-zup'rend' ligt
 Daar 't booz heen / helder scheen op den hand'laar/
 Wordt het weer opgericht

Niet ons / niet ons ô Heer !

U zy alleen de eer

Van dit goed / gy ontdoet onze handen /

Gy gy hersteld ons weer :

Hier is geen menschen magt /

Geen onderaardsche kracht /

Die staat stil / Godes wil / zijnen vinger

Heeft ons dit heyl gewracht.

I X.

Ach ! dat dog dees' genaâ

Roep' uyt ons hert en gaa !

Dach en nacht / steeds gedacht van ons zyn mocht /

Dat God ons uyt de smert

Zoo gunstig heeft hersteld

Gered uyt haar geweld !

Onverwacht heeft gebracht weer in vryheid /

Laat dat steeds zyn vermeld.

X.

Dat 't volgende gestacht /

Gods goedheid en zyn macht

Meed' erkent / zig gewend u te vreesen /

En uw' gebo'on betracht ;

En in oprechtheid

God mach zyn danck gezeid /

Van zyn schaar / vooz en naar / vooz zyn goedheid /

Tot in der eeuwigheid.

HISTORISCHE UYTBREIDINGE
over de heyl-zaame Geboorte onzes
Heeren Jesu Christi.

Toon : { Psalm 130. en 128.
{ In 't zoetste van de Mey.
{ Het viel een Hemels dauwe.
{ Questa dolce Sirena.
{ Wilhelmus van Nassouwen.

I.

Wilt nu in deze tijden
Van herten zijn verheught !
En u in God verblijden/
Verbuid met Hemel-zeught ;
Laat nu en mond en keelen
Des Heeren zoeten lof
Volmondelijk uptqueelen /
Nu hebje rechte stof.

I I.

Ziet daar is nu gekoomen
De lang-gewenste tijt !
Verbeyd van alle vroomen /
En heughlijck in verblijt ;
Ziet daar ! ziet daar het wonder
Van d' Eng'len lang verwacht !
Ziet daar nu hoe den zonder
Weer werd tot God gebzacht !

I I I.

Het was al lang te voo:ren
Doozeyd/ dooz Mich' s stem/
Dat Jesus zouw gebooren
Worden te Bethlehem
Op Beth'lem / huys des broodes/
In u word 's levens brood/

F 5

Jesús

Jesus de Soone Godes
Gebaart in groote nood.

I V.

Ach! Heere Jezu! dat gy
Te Beth'lem niet alleen /
Maar oock van binnen in my
Gebooren wierd! ick meen /
Dat in my mocht gedruucht zijn
U zbet en heplig beeld!
Des Satans uytgerucht zijn /
Dooz ulwen Geest gzeelt.

V.

O wonder! boben wonder!
Dat Godes epgen Zoon/
Op aarden komt hier onder/
Verlaat des Hemels troon!
Dat d' alderhooghste Coning
De gedaant' van een knecht/
In ned'zigheids betooning
Nan-neemt / zijn glans af-legt.

V I.

Het was geen kost'le wooning/
Geen Konincklijche zaal /
Waar in dat dese Koning
Gebooren wierd / geen pzaal;
Het wasser niet bepereld /
Niet kost'lijk toegerust /
Hy was niet van de wereld/
Geen aartsche pzaal hem lust.

V I I.

Maar in een stal zeer arm'lijck
By het vee legt hy neer /
En in een krib' er verm'lijck/
Legt dese grooten Heer!
Men bind hem niet in doechen
Die kost'lijk zijn en moy!

Men moet hem daar niet zoeken/
Hy haat het aardfch getoy.

V I I I .

Soekt Jefum niet in huysen
Die fchoon zijn opgetoyt !
In ftalle/ flechte kluyfen/
Dan heerlijkheid beroyt /
Daar wil hy zich vertoonen/
Hy haat de aardfche vracht/
Daar wil de Heere woonen
Daar d' hobaard word veracht.

I X .

Weg ! weg dan aardfche myfheid !
Weg met dat yll geftrick !
Ziet hoe dat hy in 't hoy leid ?
Weg met dat aardfch geflick !
Het ned' rige het lage
Bemind de Heere zeer /
By dien heeft hy behage
Te woonen immermeer.

P A U S E .

Christus wordt herberg geweygert
te Bethlehem , en verfchooven
by de beesten in een ftal.

X .

O Joep ! wat een kleynachting
Heeft 't heyl-loos Bethlehem !
Hoe fchand'lyck met verachting
Verftoot een veder hem !
Ziet hoe den Heer der Heeren !
Dit goddeloos gefpuys /
Heyl-looslyck komt te heeren
En uyt haar hert / en huys !

X I.

Hoe word gy niet verstootten
 Besitter van het al?
 Van kleynen en van grooten/
 Verschooven in een stal!
 Ik wil ick Heer verheben!
 Dochtans mijn beste zaal
 Tot een verblijf-plaats geben/
 Neemt die tot u onthaal.

X I I.

Ziet daar ô zoete Jesu!
 Die besit 's Hemels Croon/
 Ich offer en ick geef u
 Mijn herte tot een woon/
 Verweerdigt het na desen
 En laat de ziele mijn
 Een kribbe vooz u wesen/
 Een rust-plaats vooz u zyn!

X I I I.

Mocht maar mijn ziel bequaam zyn
 Vooz zulcken grooten gast!
 Mijn hert u aangenaam zyn!
 Een bet're woon u past/
 'k Ben onbereyd niet beerdig/
 Een onbercierd gemak/
 Gy zyt te groot / te weerdig/
 Te zyn onder mijn dack!

X I V.

Maar Heere Jesu schickt gy
 En rust mijn ziele toe/
 Met denchts tieraat verrickt my/
 Ich ben de zonde moe/
 Bereyd u epgen rust-stee
 Repnigt 't onzuyber hert/
 Hebt daar dog uwe lust mee
 Dat dat bercierd werd.

X V

Wat vind men niet al wonders!
 Die d' Hem'len niet ombat/
 Ep ziet hier iet bezonders!
 Hoe slecht en arm'lijck dat
 In doecken is gewonden
 Dat klepne zoete wight!
 Die 't al hoozt / om de zonde
 Bp 't dee verschoben ligt!

X V I.

Ach Heer! wat liefde draaght ghy
 Den armen zondaar toe?
 O! hoe verschoben laaght gy!
 In wat een arremoe?
 Dit leed gy zonder schroomen
 Dat ich in 't Hemel-rijck
 Zouw worden ingenoomen/
 Uw' armoe maacht my rijck.

I I. Deel.

Zijnde de Openbaringe Christi aan de
 Herders, met den Lof-sang der Engelen.

Stem: { Den Lof-zang Mariæ.
 Den Lof-zang Zimeon's.

I.

Zoo haast de Hemels Zon/
 De waar' genade Bron/
 Op aarden was geresen;
 Hond' haare helderheid.
 Haar glans en heerlijkheid
 Oock niet verborgen wesen.

I I.

Maar haren held'ren schijn/

En hare stralen zijn
 Het duyst' re doozgebroomen /
 En 't ziel-berquichend ligt
 Dooz zonniger gezigt
 Is meer en meer ontlooken.

I I I.

De Herders die in 't velt
 Ter wacht waren gestelt /
 Verkondigt men deef maare ;
 In 't midden van de nacht /
 In 't houden van de wacht
 Koomt men 't haart' openbare.

I V.

Een Engel haar bene'en
 Zichtbaareljk verscheen /
 Waar dooz s' haar zeer ontfelden /
 Wat zegt hy ziet gy zoo
 Bevreesst / ick ben een boos
 Die blijde tyding naelde.

V.

Zijt vrolijk en verheugt /
 'k Verkondig groote brenzt /
 Die den volcke zal wezen ;
 Laat dan die brees' en schrick
 Apt u dog ganschelick
 Verbannen zijn na dezen.

V I.

Want heden is het dat
 Jesus in Davids Stad
 Te Beth'lem is gebooren /
 Zijt nu ter deser stond
 Iffer geen brees' / maar grond
 Van brenzt dooz d' upverhooren.

V I I.

Daar Jesus in het hert
 Op nieuws gebooren werd /

Daar

Daar moet het al vol bzeught zijn ;
 Die Chzisti beeld vertoond/
 Daar hy in 't herte woont /
 Daar moet het vol geneucht zijn.

V I I I.

Zoo haast deef blijde maar
 Verkondigt was aan haar/
 De Engelen van boben
 Veelvoudig in 't geral /
 Met bzeughden rijk gefchal
 Te zaam' den Heere loben.

I X.

De locht dzeunt van't gezaneh !
 Men hoorz niet dan geklanek /
 Zp zijn als upt-gelaaten ;
 En zien met blyfchap aan
 Haare begeert' voldaan/
 Haar' bzeught is zonder maaten !

X.

Ach ! dat mijn logge ziel
 Nu mee aan 't neuren viel !
 En ick in tijts moecht leeren
 Dat Hemelfche Mufjck !
 En hier na eeuwigthlyek
 Lof-zingend' u hereeren !

X I.

Want u komt prijs en eer !
 Lof zp den Opper-Heer !
 En op der aarde brede ;
 O ! God heeft van nu aan
 Een welgebal hoorzaan
 In den menfche beneden.

X I I.

A Heer ! wil ick alleen
 De eer en anders geen/
 Van mijn zalighepd geven :

Deze verborghentheid/
 God in 't bleesch / zijn menscheid
 Hebt gy bedacht ten leven.

X I I I.

Gy God geworden mensch /
 Gy aller Heyd'nen wensch
 Hebt ons den breed' herkegen ;
 De viandschap hebt gy
 Te niet gemaacht / en my
 Verkegen dezen zegen.

X I V.

Eertijds was ick geheet
 En van mijn God versmaet/
 Nu Jesus is gekoomen
 Nu ben ick weer bemint/
 En met mijn God bevizint /
 Den haat is weg-genomen.

X V.

Dit Engelen gezang
 En duerde niet heel lang
 Zy broochen af in 't looben /
 De bootschap was gedaen/
 Zy zijn weer heen gegaen
 En trocken weer naa booben.

X V I.

De brengt die God ons geeft
 Op deze aard / die heeft
 Geen duer / zy is zeer weech'lijck/
 Maar in des 's Hemels woon
 Verandert men geen toon/
 Daar is zy on-af-breech'lijck.

I I I. Deel.

Hoe de Herders Christum hebben
gezoght en gevonden.

Toon: Psalm 24.

I.

Zod haast dees' tijding was gebracht
Aan d' Herders in de naare nacht/
Dat de Messias was geboren/
Gelijck God die waarachtig is/
Wiens woord niet leugenachtig is/
Haar oock vooz-zejd had lang te voozen.

I I.

Zoo hebben zy dit nieuwt bescheyd
Met vleesch en bloed niet o berleyd/
Maar dooz 't geloobe aangenoomen/
En hebben alles laten staan/
En zijn aanstonds zoo heen gegaan
Om by het Kindken te koomen.

I I I.

Ach dat ick oock zoo willig was!
Zoo veerdig / yberig / en ras
Om uwen wil in 't werck te stellen!
Dat als ick maar het minste woord
Van u ontfang / ick dat oock voozt
Veerdig betracht / en noyt uytstelle!

I V.

Laat vleesch en bloed verloochent zijn/
Het welck my onder zoeten schijn
Geern ongehoorzaam maacken zoude:
Maacht dat ick altijd willig zy/
Al te berlaten 't gene my
Van dezen Jesus zoekt te houde.

V.

Op / op dan nu mijn trage ziel!
 Volgt deze Herders op de hiel/
 Zoekt Jesum dog uwten beminden/
 Zoekt Jesum in zijn heylig woord/
 Oock daar men zijne woorden hoort/
 By d' Hemelingen zult g' hem binden.

V I.

Kroom vzienden laat ons zaamen gaan /
 De een die por de and're aan/
 Wilt hem malkand'ren dog aanprysen ;
 Die dezen Jesus 't eerste bind/
 Die zal dan oock dit zoete kint
 Daar na aan anderen weer wijfen.

V I I.

De Herders hebben hem gezocht /
 En worden eindelijk gebrocht
 By Jesum ; s hebben hem gebonden
 Niet kost'lijck opgetopt / maar slecht /
 By het vee in een krib' gelegd/
 In arme doecken opgebonden.

V I I I.

Die dooz zijn kracht den Hemel draagt/
 Op wiens woord dat het alles waagt /
 Legt by 't onred'lijck vee verschooven !
 De mensch verstoot hem in een stal /
 Nochtans een over-groot getal
 Van 's Hemels Heyr dat moet hem looven !

I X.

Dan sijn geboort' was hy versmaat
 En zonder glans was sijn gelaat /
 Verschooven in sijn eerste dagen :
 Hy heeft de schand' en smaet veracht /
 En ons daar dooz ter eer gebzacht /
 Dit heeft hem die doen willig dragen.

X.

Helaas! hoe diekwoils ziet men dog
 Dat Jesus in zijn leden nog
 Veracht / verstootten word / verschoonden?
 Die Christi beeld hier dragen wil/
 Die moet dooz dezen weg na booden.

X I.

De Herders waren al niet een
 Als opgetogen / in het geen
 Zy zaagen / en de Eng'len zeyden ;
 En hebben over al alwaar
 Zy quaamen / dese blijde maat
 Verkondigt / en willen verspreyden.

X I I.

Maar Jesus in het herte woont/
 En zig met zijn genaad' hertoont
 Daar moet de tong oock van hem spreekken ;
 Het hert dat is zoo vol daar van/
 Dat het zig niet inhouden kan/
 Het moet van oock ter mond upthzeecken.

X I I I.

Ach Heer! dat gy in mijnen mond
 Oock niets dan dezen Jesum bond!
 Maar quaade re'en mochten getweert zijn ;
 Dat steeds van my vermeld/
 En zijnen lof van my verteld
 Dooz mijns tonge mocht bereert zijn!

X I V.

Haa dat dit alles was gedaan/
 Syn d' Herders weer na huys gegaan/
 En gaben Gode lof en eere .
 Sy waren uptermaten zeer
 In dezen nieuw-geboozen Heer
 Verheught / vol vreught zy weder-keeren.

X V.

Gy hebt mijn ziel nu oock het woord /

Dan Christi heylzame geboort
 Gehoozt / het is u oock verkondigt ;
 Juycht nu met vzeugden-rijcke stem/
 Met tong en mond verheerlijcht hem/
 Ziet toe dat ghy u niet bezondigt !

X V I.

Eere zy God in 's Hemels Croon/
 Godt Vader / Heyl'gen Geest en Zoon
 Zy steeds met hert en tong gepresen !
 Hem zy lof / prijs en heerlichheid/
 Van eeuwigheid tot eeuwigheid
 Moet hy van mijn verheerlijcht wesen.

N I E U W - J A A R S - G E Z A N G ,

Of

't Voornemen van een nieuw leven met
 het Nieuw-jaar te leyden.

Toon : Psalm 77.

I.

HEb helaas ! mijn dooz'ghe stonden /
 Met 't bedryf van snode zonden
 In godtloosheit dooz'gebraght !
 Uw' langhmoedigheid veraght !
 Zoo veel schoone kost'le dagen
 ('k Wil het geern met schand' beklagen)
 Zeer onnuttelyck verspildt /
 Maar het goede niet gewildt.

I I.

Ick beken het is een wonder /
 Dat ghy zulcken snoden zonder
 Die uw goedheit zoo misbruyckt /
 Niet al lang hebt wegh-gerucht !

En ten proze hebt gaan stellen
 Dooz de blamme van de helle /
 Dien verquister was; het weerdt
 Dat hy was al lang verteerd.

I I I.

Maar nog duert het zoet ontfermen!
 Nog staat ghy niet open ernen!
 Nog en is de tijt niet upt!
 Nog all roept ghy ober-luyt!
 Waarom / waarom wilt ghy sterben!
 Leest dat ghy den Hemel erben
 Mooght / en u niet doet te krot /
 Of een brande der Hellen woordt.

I V.

'k Zal booztaan dan uwe goetheit
 Die den mensch tot ware boet leit /
 Niet misbzuicken / maar veel eer
 Die besteden t' ulver eer:
 't Is genoeg dat ick te boozen /
 Zulcken schonen tijt verloozen
 Heb / ten dienst der zond besteedt /
 Dat verlies dat is mijn leedt.

V.

'k Zal't met 't Nieuwe-Jaar beginnen/
 Maar Heer scheyt dog eerst van binnen
 Een nieuw hert en Geest in my/
 Dat ick heel verandert zy/
 En het oude mag booz by zijn /
 Maar den nieuwen mensch in my zijn/
 Heel verandert dooz de Geest/
 Niet die 'k boozmaals ben geweest.

V I.

Dat ick niet meer ick mag wezen /
 Maar een ander mensch na dezen /
 't Oude ick dat moetter upt /
 Met het geen dat daar upt spruyt:

Heen dat ick niet meer zal ick zijn!
 Nog altoos my zelfs gelijk zijn/
 'k Zal met dit Nieuw-Jaars begin
 Heel veranderen van zin/

V I I.

En een ander leven leven/
 d' Oude zond' een schepts-brief geven/
 Niet meer doen gelijk ick plagt/
 Niet meer dencken als ick daght/
 Niet meer spreeken als te boozen/
 Maar met nieuwe ooren hoorzen/
 En zien met een nieuw gezicht/
 Eerst verdupstert/ nu verlicht.

V I I I.

d' Oude lust die zal gebluft zijn/
 En in my een nieuwe lust zijn/
 Nieuwe dwoefheid in het geen
 Eertijds groote bzeugde scheen:
 Drijsen / dat ick boozmaals laachte /
 Schuiven / daar ick eerst na haachte/
 Blieden dat ick eertijds zocht/
 Minnen dat my haatlijk docht.

I X.

Nieuw geselschap zal ick zoeken/
 Weg met d' oude pd'le boeckien!
 Proncken met een nieuw gewaadt/
 Zoeken een heel aar tieraadt:
 En beoogen nieuwe enden/
 Jaa my heel en al omwenden/
 Soo dat ick in waarheid schijn
 Een geheel nieuw mensch te zijn.

X.

Heer wilt my dog zoo bewercken!
 En in 't nieuw booznemen stercken
 Dat ick zoo dit jaar gaa in/
 Wat een zaligen begin!

Wat een end' zou daar op volgen!
 Drengt die noyt en word verfwolgen
 Als ick wezen zal by hem
 In het nieuwe Jeruzalem.

Op het Lijden Christi in het Hofken
 Getzemane.

Toon: { Arundel.
 Zoo men een vers in tweeën verdeeldt.
 Als ick als een duyve kirre.

I.

R Oos van Zaaron! zoete Tely!
 'k Zie u wiem'len in het stof/
 'k Zal het zoo zien dat ick mee-ly
 Met u in dien droeben hof/
 In den hof is d' eerste zonde
 Van ons Ouders uytgebroet/
 In den hof is d' eerste wonde
 U geslagen in 't gemoed.

I I.

't Was de plaatze daar d' olijven
 Certijds wierden uytgeperst/
 Waar dat onzen Jesus blijven
 Most / en 't bloedig zweet uytberst/
 Daar most hy de wynt-pers treden
 Van Gods toorn en grimmigheyd/
 Sidd'ren zie ick al zijn leden/
 Sijn gezicht met bloed bestroeyd.

I I I.

'k Sie nu strengen zonden-waecker/
 Dat gy zettet aan zijn mond
 Den begald' en bitt'ren heecker/
 Die geen mond op aarden mond:
 Wecker! die hem zoo benerd heeft/

G 4

Dat

Dat hy zijgt ter aarden neer!
 Beecher! die hem zoo gesmert heeft/
 Dat hy niets hond' lijden meer!

I V.

'k Vind zijn ziel die in het lijden
 't Lichaam ondersteunen zouw/
 Heel bedrucht aan alle zijden
 Seer bedroeft en vol van rouw;
 Soo geperst door smert van binnen!
 Soo beangst! in zulcken nood!
 Dat het niet is te verzinnen/
 Ja geheel bedroeft ter dood!

V.

't Sijn mijn zonden die den Heere
 't Bloed-zweet hebben uytgeperst/
 Die benauiden hem zoo zeere
 Dat hem 't bloed uyt d' aad'ren berst;
 't Sijn mijn zonden die den Heplandt
 Dezen dranch hadden bereyd/
 Dat hy was benaud aan al-handt
 Mijnen bloeck op hem geleyd.

V I.

Ach wat grooter liefde draagt gy
 Tot den armen zondaar Heer?
 'k Bid u / zegt my dog / wat zaagt gy
 In den mensche immermeer/
 Dat u mag hebben bewoogen
 Om dit lijden t' ondergaan?
 't Was alleen u groot medoogen
 Daar gy meed' waart aangedaan.

V I I.

'k Sie nu dat gy zijt dien goeden
 En Hemelschen Bellikaan /
 Die om my met bloed te voeden
 Hwe borst laat open slaan;
 O dien bitt'ren angst en bloed-zweet!

Die Hel-angst en naare smert !
 Die gy booz my in den hof leed
 Toonen u genegen hert !

V I I I .

Schept nu moed mijn ziel en ruste/
 Om dat hy gedroncken heeft
 Dien dranck die geen mensch en luste/
 Maar aan u het leven geeft /
 Ik hoor dunct my de Heer weer noodent
 Komt in mijnen hof mijn duysf/
 Daar gy van my zyt geblooden /
 Dinct mijn uytgeperste druyf.

I X .

Die zal uwe ziel verstercken
 In amechtigheid en pijn /
 Jaa verheuging in u wercken /
 En u tot een Heetar zyn :
 Komt eet dog van mijn olijven/
 Met dees vrucht uwa' ziel verzaad/
 Dese zyn het die berduyben
 U fenijn en zondig quaad.

Op de zendinge des Heyligen Geest.

Toon: Hoe schoon lichtet de Morgen-ster.

I.

Als Jesus triumphantelijck
 Verlatende het aarterijck
 Ten Hemel was gebare /
 Heeft hy zijnen Geest rijckelijck
 Apt 's Hemels troon baarblijckelijck /
 Gestort ober zyn schare ;
 Men zag / ten dag

Dan zijn kroning / dat dees' Koning
 Seer genadig
 Sijnen Geest haar schonck mildadig.

I I.

Ach dat het vier van 't Pinxter-feeft
 Ontsteeken mochte mijnen Geest!
 En 't al in blamme stellen!
 Dan zoud' die koude lautwigheid/
 Die leven-loose flautwigheid
 Mijn ziele niet meer quellen
 Gy queecht! ontsteecht
 Hert en handen / dat 'k mag byanden
 Dooz u eere /
 Ja den pber my vertere!

I I I.

Blaast in mijn ziel gy Doozden-wint
 En zuipert al het geen gy vint
 Met 't zonden-buyl besmettet;
 Laat ulwe stercke noozder-kracht
 Heer-bonsen al der zonden macht/
 Die zig tegens u zettet:
 Gy Heer! werpt neer
 Al het gene / dat met eene
 Sig gaat zetten
 Tegens ulwe wil en wetten!

I V.

Doozwaept mijn doz onbzuchtbaar hert
 Gy zuipden / dat het verquickt wert/
 Op dat ick mag opschieten
 In ware deugt en heyligheid /
 En oprechte godzaligheid/
 Als boomen by de blieten:
 Blaast dan sterck aan
 Hyt het zuipden / dat de krupden
 Mogen groepen
 En de specerien bloepen.

V. Laat

V.

Laat hier dog op dit aardfche dal
 Op dat ick niet en hoorn ten val
 Den Geest mijn Leyds-man wesen !
 Laat hy mijn zyn die wolck-holom /
 Die my gelepd' rot dat ick kom
 In Cana upgelesen :
 Wepd my / lepd my
 Op de paden der genaden
 Boozgeschreven
 Den mensch ten eeuwigen leben.

V I.

Behoed my dat ick niet ten quaa
 De boose wereld volge naa /
 Die my zoekt te verleyden ;
 Laat hare zoete bleyery /
 Nog hare harde dreygery
 My nimmer van u fcheyden :
 Wecht my / trecht my /
 Dat ick loope hier in hoope /
 In uw' wegen /
 Als rechte pberaars plegen.

V I I.

O Heyl'ge Geest ! wijst my de pa'an
 Die ick op aarden heb te gaan /
 En doet my die betreden ;
 Houd mijne voet op 't smalle padt /
 Dat moeplijck is en flibb'rig glat /
 Behoed my booz den bzedden :
 Wilt my doch by
 De hand houden / dan zoo zouden
 Mijne treden
 Dast zyn en niet upgegleden.

V I I I.

Doet mijn zien zondens fchricklichheid /
 Hoe dat zy my in eeuwigheid

Ten verderf zoekt te trecken ;
 Ware buyle verfoepelijckheid/
 En ober-groote grouwolickheid
 Wilt booz mijn oog ontdecken :
 Coont my / hoe zy
 In de helle / steeds zal quelle
 Den godloose/
 Die wand'len in het boose.

I X.

Als my booz uwen Geest zal zijn
 Ontdekt / hoe s' onder zoeten schijn
 Mijn ziel legt bitt're lagen/
 Dan zal ick met een grooten haat
 't Verfoepelijcke zondig quaat
 Niet dulden nog verdragen :
 Dan zal ick al
 Mine boosheid en godloosheid
 Dood'lijk haten/
 En oock trachten te verlaten.

X.

Indien ick in dit tranen dal
 In droefheid of in ongebal
 Opt hoome te geraacken /
 Laat dan den Geest den Trooster zijn /
 Die in ziels bitt're druck en pijn
 Mijn herte mag vermaacken/
 Wilt 't hert / in smert
 Zoo bewercken en verstercken/
 Dat 't in 't lyden
 Zig in God nog mag verblijden.

X I.

De aardische brengt is my te last/
 Ick achtze maar booz zwijnen drast/
 Die kan my niet vermaacken ;
 3' Is Hemels daar mijn ziel na haacht/
 Word van de wereld niet gesmaacht/

Die kan het herte raachen :
 Wilt my als 'k ly
 Geestes goetheid / 's Hemels zoetheid
 Dan doen smaachen/
 Zoo zal ick 't kruys boben raachen.

G E E S T E L I C K G E Z A N G,
 tot overtuuyginge der bloote Naam-chri-
 stenen, die op hare uysterlicke voor-
 deelen hare zaligheidt grond-vesten.

Toon : Als een uytgestorten balsem.

I.

Wat beleeft men snoode tijden ?
 Wie kan 't zonder droefheid zien ?
 Hoe herdozben dat de lien
 Zijn / die 't Christendom belijden ?
 't Geen dat hare mond voorgeeft
 Wordt in 't minste niet beleeft !

I I.

Wder een die zoekt te proncken
 Met den naam van 't Christendom/
 En men denckt niet eens waarom
 Dat dien naam ons is geschoncken/
 Of waar toe zy ons verbind/
 Neen / dat staat men in de wind !

I I I.

Christen zoo wil veder heeten/
 Maar te doen als hy gedaan /
 Zijn boetstappen na te gaan/
 Dat werd schandelijck vergeten ;
 En uyt 't gansche leven blijkt
 Dat men hem het minst gelijckt.

IV. Zeg

I V.

Zeg wat zoud het my dog baaten
 Dat ich my een Chyften roem?
 En my na zijn naame noem?
 Zoo ick 't quadaad niet tracht te laaten?
 Schoon ick met zijn naam verschijn
 'k Zoude hem tot een schand-bleck zijn.

V.

't Zijn niet alle Iſraliten
 Die van Iſr'el naa den bleesch
 't Zaam af-komstig zijn geweest:
 Nog geen Chyſt'nen die zoo hieten/
 Schoon s' het roemen met den mont
 En geliſt zijn in 't verbond.

V I.

't Is maar zotternie te ſteunen
 En te ſtellen al zijn hoop
 Op den upterlijcken Doop;
 Die op zulcke ſtaaben leunen/
 Op het teekken van 't verbond
 Bouwen op een loffen grond.

V I I.

't Bloote teekken kan niet geben/
 Ten zy dat men oock het geen
 Daar dooz word verbeeld met een
 In zig vind / en oock zijn leven
 Naar belofte doen gedaan
 Richt / 't is anders maar een waan.

V I I I.

Of men roept des Heeren Tempel!
 Wy u Iſr'el zijn u volck/
 Hoozen ſteeds des Heeren tolck/
 En betreden uwen drempel/
 Zoo daar niet meer by en is/
 Dat is wy een ſlecht bewis!

I X.

't Is zeer goed Gods Woord te hoozen/
 Als men 't geen ons word geleert
 Met zijn leven practizeert:
 Maar die mensch die gaat verloozen
 Die op 't bloote hoozen rust/
 Maar tot 't doen en vind geen lust.

X.

't Is maar ydelheid te zeggen
 Heere! Heere/ zoo men niet
 Doet het geen dat God gebiet/
 En dat tot een grond te leggen
 Van zijn recht ter zaligheid/
 Dat is wel een slecht bescheid!

X I.

Godt die houd niet van het praaaten/
 Esauts handen Jacobs stem
 Zeecker die mishagen hem:
 Maar van zonden te verlaaten/
 Dat is God recht aangenaam/
 Woord en werck moet zaamen gaan.

X I I.

't Baat niet dat men diepe kennis
 Van Gods Woord en Wetten heeft/
 Indien dat men 't niet beleeft;
 Neen / dan isse maar tot schennis
 En onteering van zijn God/
 Zulcke wijzen die zijn zot.

X I I I.

Dele wisten in te dringen
 In het innigst cabinet
 Van Gods Heylig Woord en Wet/
 En schoon dat zy deze dingen
 Wisten/ voeren ebentwel
 Met die kennis na de Hel

X I V.

God te kennen is wel heerlijk

Als

Als men doet het geen men woet /
 Dat de rechte kennis heet :
 Zulchen kennis is begeerlijck/
 Die den menschte steeds aanzet
 Tot het houden van Gods Wet.

X V.

Zeg wat baat het dat geteekent
 Staat mijn naam in 't Kercke-boeck/
 Indien ick niet meer en zoek?
 Beter is 't te zijn gereekent
 Onder die geteekent staan
 In den Hemel / komt op aan!

X V I.

't Zijn niet alle ware leden/
 Zomtijds wel een houten lidt
 Aan een levendt lichaam zit;
 Menschen van verdorven zedert
 Zullen zomtijds wel bestaan
 Aan des Heeren Tisch te gaan.

X V I I.

Al dat upterlijke voordeel
 Is niets / ingebal het hert
 Daar door niet gehepligt wert ;
 't Zouw maar in het laatste voordeel
 Tot vermeerdering van pijn /
 En verzwaring van mijn zijn.

X V I I I.

Heplig ! heplig moet men wezen !
 Hepligheid die is de baan
 Waar door wy ten Hemel gaan :
 Die niet tracht te gaan door de zen
 Weg / die bindt zig in het end
 In een schizichelijck' elend.

Een
CHRISTENS BIEGHT.

Stem: { Ietwes moet ick Lauwra vragen.
Roosmond die lag gedoken.
Als de hooge noodt by rijden.
Jonge Dochters vol van jeughden.

I.

Als mijn God! ick ben vol schanden!
'k Dief nog tong/ nog oog/ nog handen
Tot u heffen / Heilig Heer!
'k Weet dat gy den zondaar fier zyt/
Dooz hem een verteerend vier zyt/
Dat verschrikt en drucht mijn zeer.

I I.

'k Kan mijn echter niet inhouden /
'k Kan niet swijgen schoon ick woude /
't Swijgen maacht my te benert :
't Moet 'er upt / want het leyd booven/
'k Kan 't verbergen niet gedoogen/
't Leyd my veel te bang op 't hert.

I I I.

'k Koom' om byzlyck te verklaren /
Om mijn zonden t' openbaren
Dooz een schuld-bekentenis ;
't Herte dooz u bloot te leggen/
En u rond'lyck aan te zeggen
Als 't met my gelegen is.

I V.

'k Ben dooz Adams zond' verloozen/
En een helle-wicht geboozen /
Doot in ongerechtigheid :
Van de wieg af aan een zonder /
Van naturen leg ick onder

D

Alten

Alwen toorn en gzmimigheid.

V.

'k Ben van boben tot beneden
 Vol van ongerechtigheden /
 Daar is niets gezonds aan my :
 'k Dind my dooz en dooz vol vuple
 Vol van stinckend' ettervuple /
 Niet een deeltjen isser byp.

V I.

Mijn verstand dat is verdupsterd/
 En den wil die legt geklupstert
 Onder Zarans slaverny :
 De memory is geschonden/
 't Hert vol boose snoode bonden /
 Teichens zoo bedriegt het my.

V I I.

'k Voel my zelfs zoo hardt van herten/
 Dat het wel de steenen terten
 Zouko/ bedozben mijn gewis :
 Dat d' affecten gansch verkeerd zijn/
 Van de zonden overheert zijn /
 En het al bedozben is.

V I I I.

'k Dind' het quaade steeds gebloogen
 Dooz de vensters van mijn oogen
 Tot in 't herte dooz 't gezicht :
 Dat mijn oozen toegepzoft zijn/
 Dooz u woorden toegestopt zijn/
 Maar het quaad dat hooz ick licht.

I X.

Mijne tong is vol gebzeecken /
 In de helle aangesteecken /
 En mijn keel een grast gelijck /
 Waar dat ick een vuplen wadem
 Steeds uprblaas met mijnen adem /
 Mijne tong ontemmelijck.

X. Jaa

X.

Jaa mijn gansche ziel onmachtig
 Tot de deught / maar ober-krachtig
 Tot de ongerechtigheid :
 Tot het quaade zeer begeerig /
 Van het goede heel af-keerig /
 Dooz mijn 's herts verdoorbentheid.

I I. Deel.

X I.

A Ch wat bittere zonden stroomen
 Zijn daar daag lijchs boort-gekomen
 Hpt die wel ! een heele zee !
 Zoo dat 'k zond' op zond' gehoopt heb /
 d' Eene zond' aan d' aar geknoopt heb /
 't Eene quaad naa 't and' re dee.

X I I.

Niet alleensg in die jaaren
 Van mijn seucht / doe 'k onerbaren
 In u woord was / en niet wist
 Wat te doen / of wat te laaten /
 Wat te blieden / wat te haaten /
 Heb ick 't rechte padt gemist.

X I I I.

Maar naa dat ick al verligt was /
 En van uwe wil berigt was /
 Heb ick stoutelijck gedaan
 't Geen ick wist te zijn verbodden
 Heb het quaade niet gebloeden /
 Maar opzettelijck begaan.

X I V.

't Is waar uwen Geest bezooght mi /
 O ! hoe ziel-bewegend zooght hi
 Mi te raden van het quaad ?
 En ter deugden aan te zetten !

'k Heb daar op niet willen letten /
Maar halsterrelyck versmaad.

X V.

Schoon 'k my dichtwoils heb verbonden
Dooz beloften / om de zonden
Da te laaten / 'k heb terstond
Tot mijn boozig zondig leven
Mijn trouwlooselyck begeben /
En verbzoochen mijn verbond.

X V I.

Op my ! ick ben zeer elendig !
Mijne zonden zijn onendig !
Meerder dan het zand der zee :
Waar 'k my woend' ick vind' gebzeecken /
'k Ben ten halse toe gesteecken
In de zond' : O wat een wee !

X V I I.

Wat een straf zoud' daar op volgen !
Indien dat gy zoo verbolgen
Met mijn in 't gericht woud tre'en ?
Niet dan 't eeuwig ! eeuwig branden !
't Hetsch geknersch en knapper-tanden /
Gzoot gehupl / en droef getween.

X V I I I.

'k Ben dit dubbelt over weerdig/
Straft gy my gy zijt rechtbeerdig
Dat belijd' ick rondelyck :
Hebt gy lust my te verstootten/
Eeuwig van u gunst t' ontblootten /
Gy doet my geen ongelijck.

X I X.

Maar wat eer zult gy behaalen
Zoo gy my laat neder daalen
In de af-gzond van de Hel ?
Indien dat g' u wilt ontfermen/
En u mijner wilt erbermen /

Hebt

Hebt gy u eer ebenwel.

X X.

Heer ! hebt dan dog medelijden ?
 Zet u strafheid dog ter zijden /
 Handelt niet na recht met my :
 Zoekt in uwten Zoon voldoening /
 Dat zijn lijden een versoening
 Dooz mijn arme ziele zy !

X X I.

Laat zijn dood mijn leven wezen /
 Zijne smerten mijn genesen /
 Zijn gerechtigheid mijn deught /
 Zijne banden mijne byzheid /
 Zijne droefheid mijne blyheid
 Zijne hel-angst mijn geneucht.

B E D E om H E Y L I G H E I T .

Levit. 11 : 44, 45.

Zijt heyligh , want ick ben heylig.

Toon : Roosemond die lag gedookten.

I.

Heylig ! heylig ! heylig Wesen !
 Wezentlijke Heyligheid !
 Die van Seraphims geprezen
 Roem-ruchtig word uitgezeid ;
 Heyligt / heyligt / heyligt my /
 Dat ick wesen mag als gy.

I I.

Wie is Heer als gy verheerlijcht ?
 Schoon in heylighheids tieraat ?
 Hoe uw' heylighheid my meer blycht

Hoe gy my oock schoonder laet:
 Hepligt / hepligt / hepligt my /
 Dat ick wezen mag als gy.

I I I.

Alwen glans en gloo: was duyfter
 Deed' het niet uwe heyligheit /
 Heyligheit die geeft den luyfter
 Van all' uwe heertichheit:
 Hepligt hepligt / hepligt my /
 Dat ick wezen mag als gy.

I V.

Zuyver licht dat niet besmet is
 Met de minste duyfternis /
 Wiens oog' noyt ten goe gezet is
 Op het geen dat zondig is:
 Hepligt / hepligt / hepligt my /
 Dat ick wezen mag als gy.

V.

Op zijt d' heyligheids Sprink-ader /
 d' Onuytputtelijke Bron /
 Schepselen heyligheit te gader
 Is een straal van uwe Zon:
 Hepligt / hepligt / hepligt my /
 Dat ick wezen mag als gy.

V I.

Heplig zijt gy niet alleen Heer
 In u zelven maar wilt dat
 Hooch heyl'gen zal die geen Heer /
 Die opt nazend tot u trat:
 Heplight / hepligt / hepligt my /
 Dat ick wezen mag als gy.

V I I.

Wanneer boozmaals zonder schroomen
 Imand reuckeloos bestond
 Onheplig tot u te hoornen /
 d' Ward hem levendig verflond:

Hepligt / hepligt / hepligt my /
Dat ick wezen mag als gy.

I I. Deel.

V I I I.

Zoo gy Saal' mons gunst my toezeyd /
Geben woud wat ick verzocht /
'k Zouw verzoeken dat g' my toeleyd
Dat ick hepligt wezen mocht :
Hepligt / hepligt / hepligt my /
Dat ick wezen mag als gy.

I X.

'k Bid u om geen aardische schatten /
Reen / maar dat ick hepligt zy /
Die het vat die mag het vatten /
Zy zijn veel te slecht daar by :
Hepligt / hepligt / hepligt my /
Dat ick wezen mag als gy.

X.

'k Min een schat van meerder waarde /
Die geen dief nog roover rooft /
Maar booz allen schat der aarde
Haren lusten gansch verdooft :
Hepligt / hepligt / hepligt my /
Dat ick wezen mag als gy.

X I.

Dien schat die booz wereldsingen
Veel te kost'lyck is en t' eel /
't Eegen lot der Hemelingen /
Heer laat dat dog zijn mijn deel !
Hepligt / hepligt / hepligt my /
Dat ick wezen mag als gy.

X I I.

'k Min een schat die na dit leven
Ons nog nuttig is en baat /
Die als 't aardisch ons moet begeben

Ons dan niet alleenig laat :
 Hepligt / hepligt / hepligt my /
 Dat ick wezen mag als gy.

X I I I.

'k Bid u om geen ampt of staaten /
 Om geen aardfche heerschapp /
 'k Wil die geern aan and'ren laaten /
 Houd maar hepligheit booz my :
 Hepligt / hepligt / hepligt my /
 Dat ick wesen mag als gy.

X I V.

'k Weet dat daar niet veel aan vast is
 Als men die wil wel bekile'en /
 Dat een ampt dan maar een last is /
 En veel onrust baart met een :
 Hepligt / hepligt / hepligt my /
 Dat ick wezen mag als gy.

X V.

Ich acht dat die by wat meer is
 Als een Koning / zulek een man /
 Die van zich zelven een Heer is /
 En zijn lusten temmen kan :
 Hepligt / hepligt / hepligt my /
 Dat ick wezen mag als gy.

X V I.

'k Hoef geen landen te regeeren /
 Met a'er wercken my te mo'en /
 Kan dat rustelijck ontbeeren /
 'k Heb genoeg met my te doen /
 Hepligt / hepligt / hepligt my /
 Dat ick wezen mag als gy.

I I I. Deel.

X V I I.

'k Bid u om geen aardfche hoogheit /
 Werelds eer of heerlichheit /

Die den aard'ling steeds in 't oog leyd/
 Heer geest my maar hepligheid.
 Hepligt / hepligt / hepligt my /
 Dat ick wezen mag als gy.

X V I I I.

't Hartsche hoog dat lijkt my hel-laag
 By het Hemels hoog / gewis
 Mag ick dat genieten ! zoo braag
 Ick niet wat 'k booz hoogheit mis.
 Hepligt / hepligt / hepligt my /
 Dat ick wezen mag als gy.

X I X.

Laat my by op aarden kleyn zijn /
 Een uptbaagsel zijn geacht /
 Als het hert mag blanch en rein zijn /
 En de hepligheid betracht :
 Hepligt / hepligt / hepligt my /
 Dat ick wezen mag als gy.

X X.

D' Hepligheid die lijkt my heerlijch/
 Haren glans en schoonen schijn
 Die is booz mijn ziel begeerlijch/
 Ach mocht ick maar heplig zijn !
 Hepligt / hepligt / hepligt my /
 Dat ick wezen mag als gy.

X X I.

'k Schep geen bzeugt in schoon' gewaden
 't Groot gesleep ban lang en bzeet/
 'k Laat de wereld die tieraden/
 Geeft my maar herdeugden-kleet :
 Hepligt / hepligt / hepligt my /
 Dat ick wezen mag als gy.

X X I I.

Ach! wat is 't een ydel pzaalen
 Op wat wols / of woorm-gespin !
 Wat eer zal men daar dooz haalen ?

Daar steekt wel een deug-niet in!
 Hepligt / hepligte / hepligt my /
 Dat ick wezen mag als gy.

X X I I I.

Zoo de Heer 't onzigh'ze moede
 Man de wereld te zien gaf /
 Al dat ciersel / al dat tope
 Viel dan wel van zelver af:
 Hepligt / hepligt / hepligt my /
 Dat ick wezen mag als gy.

X X I V.

Heer geeft my d' inwend'ge schoonheid/
 Daar toe steekt dog al mijn zin /
 Die voor d' oogen niet ten toon leyd /
 Dat 's een inofheid die ick min:
 Hepligt / hepligt / hepligt my /
 Dat ick wezen mag als gy.

I V. Deel.

X X V.

B Id u om geen kost'le wooning
 Ontwaardeerlyck toebereid/
 Opgesmukt met all' verschooning/
 Al mijn zucht is hepligheit:
 Hepligt / hepligt / hepligt my /
 Dat ick wezen mag als gy.

X X V I.

'k Weet dat Jesus in een stalle
 Is geboren in een klups /
 'k Vecht dat topsel niet met alle/
 Heb ick Jesum maar in huys!
 Hepligt / hepligt / hepligt my /
 Dat ick wezen mag als gy.

X X V I I.

't Huys zal licht voor schoon verstrecken

Dooz een vzeemid' linc op zyn reys /
 Die maar dencht daar dooz te trecken
 Paa een koninkelijck paleys :
 Hepligt / hepligt / hepligt my /
 Dat ick wezen mag als gy.

X X V I I I.

'k Bid u om geen leckernpen /
 Om geen kostelijcke dis /
 'k Kan my zonder die wel lpen /
 Als ick 't hepl' ge maar niet mis :
 Hepligt / hepligt / hepligt my /
 Dat ick wezen mag als gy.

X X I X.

Wie die spijsse eens gesmaacht heeft
 Die de wereld niet en hend /
 Met zyn tong maar aangeraacht heeft /
 Is dat leck' re haast ontwend :
 Hepligt / hepligt / hepligt my /
 Dat ick wezen mag als gy

X X X.

Wat zyn Feesten / kost'le maalen
 Delicate brasterp /
 By dat Goddelijck onthaalen ?
 'k Neht hear zoet maar roet daar by :
 Hepligt / hepligt / hepligt my /
 Dat ick wezen mag als gy.

X X X I.

Zoo de wereld die eens smaacken
 En haar zoetheid pzoeben kost /
 'k Weet zy zoud' de aardtsche laacken /
 Houden dooz een lichte kost :
 Hepligt / hepligt / hepligt my /
 Dat ick wezen mag als gy.

X X X I I.

Ach doet my dat zoet dog smaacken !
 Doert my in u wijn-hups Heer /

'k Zal

'k Zal zoo grutig dan niet haacken
 Na dat aardfche leck're meer :
 Hepligt / hepligt / hepligt my /
 Dat ick wezen mag als gy.

X X X I I I.

Laat my dickwils zijn befchoncken
 In een hepl'ge brasserij /
 En des Hepl'gen Geestes droncken /
 Dat is 't zoetfte zoet booz my !
 Hepligt / hepligt / hepligt my /
 Dat ick wezen mag als gy.

Eens

CHRISTENS HOUW-VAST
 aan J E S U S.

Rom. VIII: 35, 36, 37, 39.

Toon: { Ach! wat zal ick zondaar maacken.
 Als een uytgeftorten balfem.

I.

Lat oock kómen wat wil kómen !
 Duyvel / Wereld / wat het zy /
 Kampen / smerten / kruys en ly /
 'k Zal niet fwicken / fchzicken / fchzoomen
 Dooz al 't geen dat vleefch'lych hiet /
 Jefum en verlaat ick niet.

I I.

Bueren / Vzinden / Vader / Moeder /
 Man of Vrouw / hoe na bebzindt !
 En hoe teder oock bebindt !
 Zoon of Dochter / Suster / Broeder /
 Of wie dat het opt aanriet /

Jesum en verlaat ich niet.

I I I.

Alhoewel dat zelfs een pder
 Jesum oock verlaten wouw /
 Echter ebentwel ich zouwa
 Jesum niet verlaaten / wie der
 By hem blijft of van hem bliet /
 Jesum en verlaat ich niet.

I V.

In het zoet en in het zuere
 Blijf ich mijnen Jesus by /
 'k Lijd' dan oock wat dat ich ly!
 Dood nog dood zal my verrueren /
 't Zp oock wat 't zp booz verdriet /
 Jesum en verlaat ich niet.

V.

Laat de Dupbel woeden raazen!
 Jesus is mijn rust / mijn rotz /
 Met hem ich de Dupbel trotz
 Laat hem vier en moord uptblazen /
 Jesus my zijn hulp aanbiet /
 Jesum en verlaat ich niet.

V I

Wat ich lijd' of niet en lijde /
 Eene kus van Jesus mond
 Die verzet dat weer terstond /
 'k Lijd' dat lijden met verblijden /
 Als hy maar een straal uptschiet /
 Jesum en verlaat ich niet.

V I I.

'k Schrick noch zwijk booz 's wereldds dreygen /
 'k Wcht haar zuer zien niet met al /
 Haren toorn en ongunst zal
 My dog nimmer tot haar neygen /
 Hoe vergzint zp my aanziet /
 Jesum en verlaat ich niet.

's Werelds zoet zien is my zuer zien /
 Wee ! indien ich ben haar blind !
 Van de wereld word bemind !
 's Werelds lachen is mijn suer zien /
 God my 's werelds gunst verbiet /
 Jesum en verlaat ich niet.

I X.

Een zoet aanzien van zijn oogten
 Dat verzoet verzet heel licht
 's Werelds doncker zuer gezicht ;
 Als wy dat genieten mogen
 Alle droefheid die verblijt /
 Jesum en verlaat ich niet.

X.

Wild de wereld spotten hoonen ?
 Ich en stoot my daar niet aan /
 't Zelfd' is Jesum oock gedaan ;
 Zijne smaathe en zijn mijn kroonen /
 Of zy nog zoo binnig schiet /
 Jesum en verlaat ich niet.

I I. Deel.

X I.

Wat de wereld locken tocken
 Ich en geef haar geen gehoor /
 Word haar troonen 'k stop mijn oor /
 Neen / zy zal my niet verlocken /
 Of zy nog zoo hoop'lyck bier /
 Jesum en verlaat ich niet.

X I I.

's Werelds blyen is my bloecken /
 Queelen quellen / strelen zijn
 Steecken / al haar zoet senijn /
 Blemen bliemen / laat 's het zoeken /
 Hoe zoet haar gebley geschiet /

Jesum en verlaat ick niet.

X I I I.

Al haar licht dat is mijn duyfter/
Kroonen / troonen / grooten staat ;
Al haar heerlichheid vergaet ;
Die betooverenden luster
Hoe zy stonckert / die verschiert /
Jesum en verlaat ick niet.

X I V.

Wat zijn sचेpters ? Koninkrijcken !
Leeme nieten / pluyne-licht /
By dat eeuwigh zwaar gewicht ;
O ! die moeten daar voor wijcken /
Of my 't aardische groot ontschiet /
Jesum en verlaat ick niet.

X V.

'k Heb een ander gloo? in d' oogen /
Die men ziende niet en ziet /
En niet hebbende geniet ;
Die al 't werelds schoon doet dooven /
Als men die daar by besiet /
Jesum en verlaat ick niet.

X V I

Al woud' pemand aan my schencken
Door zijn liefde al het goud
Van zijn huys / hoorwaar ick zoud
Gansch verachten / en niet denken
Hem te schatten tegens iet /
Jesum en verlaat ick niet.

X V I I.

Of schoon pemand naacht en bloot is /
Hauwelichs een perming heeft /
Op de gunst van and're leeft /
Geen koning zoo rijk en groot is /
Als by Jesum maar geniet /
Jesum en verlaat ick niet.

X V I I I.

Jezus zal mijn goudt mijn goet zijn /
 Kosteler dan al het geen
 t' Zaam gebonden wordt beneent /
 In hem zal mijn overbloet zijn /
 Op mijn all zijn / Liebe ziet!
 Jesum en verlaat ich niet.

X I X.

Of men schoon all' bzeuchd' der aarden
 En haar blijfchap aan my gaf /
 Jesu zoet dat maachtze las ;
 Zp is my van gener waarden /
 Hoe zoet zp zig my geliet /
 Jesum en verlaat ich niet.

X X.

't Wereldts zingen is my zuchten
 Reven schrepen / lachen is
 Myne ziele bitternis /
 't Schep geen bzeught in hare kluchten
 In een ydel werelds liet /
 Jesum en verlaat ich niet.

X X I.

Daa dat lachen volgt een weenen /
 O! die bzeugde die bzeecht op !
 Hoe bitter is hare grond-zop !
 Daa dat zingen volgt een steenen /
 Hoe die bzeugde my oock bziet /
 Jesum en verlaat ich niet !

X X I I.

Mag ich maar daar booben zingen
 't Hemels Halleluja Heer!
 Ich en wensch geen bzeugde meer /
 En daar Davids sprongen springen /
 Weg van werelds bzeugde ! bliet /
 Jesum en verlaat ich niet.

BLADT - WYZER

der

GEZANGEN.

M orgen Gezang.	1
Avondt Gezang.	3
Eyndelooze ewigheid ter Elenden.	5
Triumphe des Geloofs over de Wereld.	8
Het tweede Deel.	10
Het derde Deel.	12
Eens Christens klachte over het eygen Ick.	14
Vreughde Gezang over eens Christens groot Interest of zijn deel aan Godt.	16
Het tweede Deel daar van.	18
Stervens Lust.	20
Jezus den goeden Herder.	24
Eens Christens Hert na boven.	27
Klachte over de Buyck-sorg.	29
Eens Christens Zoet, bestaande in zijn naby Godt te zijn.	32
Droevige klachte over eens Christens Dodicheit.	36
De Na-volginge Christi.	39
Eensaamheits Troost.	43
Broosheit des Menschen levens.	46
Een Geestelijck Mey-liet.	48
Bede voor de Maal-tijdt.	52
Bede na de Maal-tijdt.	53
Zoeticheit in de gemeenschap met Jezus.	54
Hert-stercking tegens de bespottinge des Wereldts.	57
Vrolijkke Samen-komfte der Vroomen.	59
Afkeer van 't Geselschap der Godtloosen.	62
Hemels Geweldt.	63
Zoeticheit der eensame Meditatie.	66

BLADT-WYZER.

Gelatenheidt eens Christens onder de Oordelen Godts.	69
Nederlands Klag-liedt.	71
Het tweede Deel.	73
Het derde Deel.	76
Twist des Heeren met zijn Volck.	78
Het tweede Deel.	81
Het derde Deel.	83
Zegen-zang over de onverwachte Uyt-tocht der Vianden.	86
Historische uytbreidinge over de Geboorte Christi.	89
Het tweede Deel.	91
De Openbaringe Christi aan de Herders.	93
Het vinden van Christus door de Herders.	97
Nieuw-jaars Gezang.	100
Op het Lijden Christi in het Hofken Geth-zemane.	103
Op de zendinge des Heyligen Geest.	105
Geestelijck Gezang tot overtuiginge der bloote Naam- Christenen, op haar uysterlijcke voordeelen hare Zalicheit grondtvestende.	109
Een Christens Bieght.	113
Tweede Deel.	115
Bede om Heyligheit,	117
Tweede Deel.	119
Derde Deel.	120
Vierde Deel.	122
Eens Christens Houw- <u>v</u> ast aan Jez us.	124
Tweede Deel.	126

E Y N D E.